

כ"א בשבט, השמ"ו 31.1.1986

קברן בצמרת המפד"ל
חלום בשחור-לבן
ראש קטן, ראש כרוב

סיפור השער:
דוד גרוסמן, סופר כוכב

אודיה - מעריד הבריאות קבע כי העישון מזיק לבריאות

זהו סוף העולם

תה חזק אמיתי.

בשבילי רק ויסוצקי!

2.2-7.2.86

סוף העונה

במשביר לצרכן

20%-30%
הנחה אסימטרית
על כל מוצרי הלבשת
והנעלת חורף
לנשים
גברים
ילדים
Marks & Spencer

לנשים		לגברים	
מנעיל צמר ארוכים	בזקום 275-295 רק 159.90	בלייזר קורדזוי	בזקום 168.30 רק 99.99
חגיות צמר	בזקום 106 רק 59.90	מנעיל מבוטל 'רוסל'	בזקום 131.28 רק 74.99
חולקים 'St. Michael'	בזקום 118 רק 69.90	מנעיל טייסים 'קמפרי'	בזקום 99.99 רק 57.99
..	בזקום 139-149 רק 84.90	קרייזן 'אומן'	בזקום 65.50 רק 39.99

40% הנחה
מנעילים
מבואלים
לילדים
הצעה
מיוחדת

למחזיקי
ישראל
קנה החודש
שלם בחודש הבא.

מבצע מוצרי טרמוןהט

תנורי גז BEAUTY
(4500 קלוריות ו-5500 קלוריות)
4-2 תשלומים שווים ללא ריבית

DeLonghi
קונבסור חשמלי 'מולטיפלני'
גדול יצרני תנורי חימום
לחימום הדירה - לתליה וזעמורה
1500 ואט - 2500 ואט

אמקור במשביר לצרכן
מקורים ממקומות מכונות במסחר תנורי בישול ואמיה
בתשלומים - מרטים בבתי הכל בו
המשביר לצרכן רשת בתי כל-בו ראשונה בישראל

סלילי מילימטרי

רעיונות חדשים ב'רים'

ר'ים' גאה להציג ב'שראל'

mobilia המטבח האמריקאי האמיתי

אף נגר לא יצליח לחקות אותו

כולם יודעים מה זה "מטבח אמריקאי". רק מעטים ראו עד היום מטבח אמריקאי אמיתי. זה מטבח לראות מוביליה הוא מטבח בעיצוב אמריקאי אמיתי. בוכנאן פנים אמריקאיות אמיתיות. באיכות אמריקאית אמיתית. הוא מיוצר מחומרים בלעדיים למוביליה. אף נגר לא יצליח לחקות אותו.

לבחירתך בעץ סטרוויק או בסביבית

את מטבחי מוביליה תוכלו להזמין באתר מורגניס החדישים. בנוסף, אנו ע"י כתר, עץ טבעי ועץ מוליב, ומכירות או סטרייך לבחירתך. עכשיו מצאת את המטבח שחיפשת כל השנים. מוביליה

6 תשלומים נקללים שווים

הצרכאן ג'וני קארי אקספרט מילטון ג'וני

קנו את המטבח שבתמונה, דגם "קונטור" או כל דגם חדש אחר שתבחרו. וקבלו חינם במטבח, דגם "קארי" אקספרט מילטון ג'וני. שם הוא אופייני. תוכלו לקבל חינם, גם כיינים 10 וקולט אדים "טארי" אקספרט. פרטים בהגות, 100-5 תראשונים - אקספרט לטארי.

מורגניס

תשלומים הריהם הגדולה בישראל

מורגניס הינו חברה ישראלית, המייבאת מוצרי מוביליה מכל העולם. החברה ממוקמת ברחוב המדע 10, תל אביב. מורגניס הינו חברה ישראלית, המייבאת מוצרי מוביליה מכל העולם. החברה ממוקמת ברחוב המדע 10, תל אביב. מורגניס הינו חברה ישראלית, המייבאת מוצרי מוביליה מכל העולם. החברה ממוקמת ברחוב המדע 10, תל אביב.

סופשבוע

כ"א בשבט, תשמ"ו 31.1.1986

עורך: צבי לביא
עריכה: תמר גיא
עיצוב ועריכה גרפית: יורם גאמן
ביצוע גרפי: נטע גרינשפן

קולאז' יקרים,

שבועיים האחרונים הייתי מדות לספר חדש, "עין ערך: אהבה", ביכורים של הוצאת "הספריה" (מפעל חדש ומשותף לקיבוץ המאוחד וכתר). כפי שלא רותקתי ממנו ליצירה ישראלית מקורית. אני מודה שהסקרנות לעיין בספר היונה כתוצאה מגיווי פירסומי בעלון ההוצאה, שציטט חוות דעת מקצועית המעמידה את מחבור בשורה אחת עם ש"י עגנון ויונתן גראס. הסופר לאטוויס קצת המתייע, דווקא מפני שדוד גרוסמן אינו אלמוני; לפחות לא למאזני הכניז הרדיו לילדים ולטער, שם הוא מכבב בשנים האחרונות כמחזה חביב וערב לאון. אבל לא יותר מזה. אין הוא אורח קבוע בטורי הרבילות, בניגוד לעמיתיו שהקריירה שלהם מרוסדת למעשים יותר ביחסי ציבור מאשר בכישרון. היה לו דימוי של אוטיוכוכב, שלא הרפה ממנו גם אחרי שהחסיס את החצר הספרותית הקטנה שלו.

כעסתי עליו בלבי וקצת מעבר לזה, כשהחל להתחמק מבקשותיה של טל בשן לשחק מעולה בהכנת כתבת דיוקן עליו למוסף זה. הוא דרש שקודם הקרא את ספרו החדש, ורק אחריכך יסכים להתראיין. חשבתי, כי הנה דבק גם בו אבק כוכבים, והתפעלות המומחים מכישורו כבר מסתדרת את ראשו. אבל כשנסקפתי בין מאות עמודי הספר, בא לי לבקש את סליחתו על מסק הדין המוטעה שחצרתי עליו שלא בפניו. במקרה שלו, קשה ללמוד אותו. אחרת, יש קבלות למיסומת הצנועה שנעשתה למענו. הייתי מרחיק לכת ואומר שגם כה דבק מעט מאישיותו הנחבאת את הכלים. עכשיו אני חושש, ובכנות, שיהיה לו קשה עם בחירתו בו לכתבת השער - "חיוך הגדי", שזה שם ספרו הקודם, אבל הולם גם את דימוי המחבר, כפי שעולה מהספר החדש ומחצו שמותיה של טל בשן.

"עין ערך: אהבה" הוא סיפור השואה, שלא נכתב בידי מלויט אלא בידי צבר ירושלמי שרק שמע וקרא אודותיה, וזה מה שעושה אותו מיוחד כל כך. בסגנון בחיבה המחלחל מתחת לעור עד לעצמות. הוא מתוארת בעיניו של ילד בן מליטים, המתבגר לחוכה בגיל עשר כמו במסע החלל של סטנלי קובריק בקטר, "אודיסאה 2001": עולם של מציאות וטוטיסה המתפרק לגורמים באנצילופדיה של עובדים מנופרים. חזונית הקריאה מעניקה לשואה מימד שהוא מעל ומעבר למרק הטראומטי שלה בהיסטוריה והזוהרת. לא עוד דק ארוע ומשבר, אלא משור שכבר נטמע בצופן הגנטי. יודעים שהוא קיים או למחות צריך להיות קיים. אחרי הספר גם מרגישים בקימון וחשייה את השפעתו.

אני ממליץ למחר ולקרוא את גרוסמן לפני שיסתערו עליו המבקרים והמומחים, שלא באים על סימום ממראה הפרה וניחוחו, אלא כל הנאתם במישוש בקרביים כדי לבדוק מתיכן צומחות הדגללים. מפני שהיצירה איננה אוטוביוגרפיה, מתחזק הרושם שהוא באמת תגלית חשנה בספרות. הפתעה, בעיני מי שלא ציפה לה משרדן רדיו צנוע, שבעצמו לא יודע איך לחיות עם העובדה שהוא סיפור הצלחה. ליגלוג על הטבע המנונה של בוני האדם להדיק תנויות על הוולת.

תצלום חשיתי: הסופר דוד גרוסמן. כתבה בעמ' 14-15, 41-40. צילום: דפנה קצור

צוהר יי שצוחק ראשון

אורגן טיולי סופשבוע

מערכת מעייב, כשיתוף יחידת התיידות במחלקת ההתיישבות של ההסתדרות הציונית העולמית והקרן הקיימת לישראל, יחלק, ללא תשלום, לקראי מעייב אגרון מוזרר לשמירת דפי טיול סופשבוע של מעייב.

פרטים יבואו. הקוראים מתבקשים לשמור על דפי הטילולים.

הנדי, את בדרך כלל קוראת במיעוה"

"אוי, אבל זה מדבר"

"השכלה לבעלי, אבל כל היום הוא עובד עם אנשים."

"אל תשכח לתקן את הכלמיות."

"דבר אחד בטוח, אצלם בבית לא אשתי לובשת את המכנסים... אלא האמא שלהו"

- 6 כולם היו בני מאת יעל פרימלמד
- 10 וולוס בשחור-לבן מאת יצחק בן-חורין
- 14 חיוך הגדי מאת טל בשן
- 17 הצד הדביעי של המטבח מאת יהונתן גפן
- 19 "קבר" בצמרת מאת אבי בטלהיים
- 23 טיול "סופשבוע" באפולוניה מאת יצחק בן-חורין
- 28 שטח פרטי עם מרדכי וירשובסקי מאת נורית ברצקי
- 31 שיפורים מאת מאיר עזיאל
- 34 טוורי קרקע מאת חנוך ברטוב
- 36 בייגלה דב מאת יהודית חנוך
- 39 לאכול בחוץ מאת מא"ל
- 42 חיים ואוהבים מאת דגמר אביד
- 43 מנעהאוז מאת יגאל לב
- 43 הורוסקופ
- 44 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

מפגשים

5

פאזיטיוו צו אידן

חצי הכוס המלאה

כולם היו בניו

כששמוליק ביראן, איש מספנות ישראל, הופיע בטלוויזיה - היה ברור שנולד עוד מנהיג אותנטי. הוא מאמין באמונה שלמה שלא יסגרו את המספנות כי הרי „פה ולחמים על כבודו של האדם העובד, ובמלחמה הזאת אסור להפסיד, כי אז מה שווים כל חיינו בארץ הזאת“.

**מאת יעל מז'מלמד
צילומים: שלמה מוסקוביץ**

שמוליק ביראן: האם תגבר החבונה.

מעט, והשימוש בדיים גבר. צירוף של כאב אמיתי עם הרגל של שנים. על עוול שנעשה לפרעלים לא מדברים בישיבה.

כשהוא קם, נראת כאילו הוחרד הקסן, בבית הקסן, בעיר הקסנה קיית'חיים, וכה לפתע לביקורו של גוליבר. צריך לשים אותו, את שמוליק, כשרות הויטה של רוסיה, לא בהדרון קסן מוקף גושי בטון. הבית הוא העתק כמעט מדויק של חוריי'ותיקים בקיבוץ. תריסים מעץ שנפתחים הוצגה, שבינם לבין הוכוכות מפרידה רשת. והרשת כבר קצת מתפוררת, והעץ עוד יותר מתפורר, ובכלל - אין בבית דבר המזכיר את ישראל 1986. כמו שהיית נבנה לפני יותר משנה, במסבת עומר שולחו גרול ועליו מפת ניילון בצבעים כחולילבן, ואיחיו הרצפה בכל הבית הם חומים עם דוגמא של מעוינים במספר צבעים. כמו שהיו עושים פעם רצפה. בצד החדר, עומד ארון עץ כהה, שמכיל בין השאר אוסף גיר של מחזיקי כסות'תה. על הקיר תלוים כעשרים שעונים קטנים וישנים, ונוסף לכל זה - יש בלב וקן שלא שומע וחחולה ששונאת שיפיעו לה לרבוץ על המיטה. (כמו שאנחנו פלשנו למסכנה, היא פלשה אלינו למיטה). החדר זו כבר אושרה אחרת. דוגם ארמה, מקשת עצי'י'י ומלאה בספליי של שמוליק, יש שם מסלים של משה גנר מלומת ויסה'כיסורים, וכאלה המוחים גנר מלומת לבנון, ויש המבטאים אהבה. עשרות, אם לא מאות מסלים, שכולם הכנו בצריפון קסן העומר בקנה החדר. כמו ילד קסן מונת צעצועים, מסחובב הענק הזה כגנו רצחק. משמיע גוגל מאיה מעמן גרול שהוא פיסל פעם, מסתכל אל חשמיים ואומר: „איוה צילי. כמו ציריה של מוטורגסק“.

(המשך בעמוד הבא)

בדרך בחמש אתריהגהרים חוזרים גיבורי „קריהווערהפועל“ למספנות. עייפיים מהפתאים. מרוצים. על הבישק. גב רים קשוחים. יוצאי יחידות קריביות, עוטים רובונים, חובשים כובעי'גרב ויוצאים להלום נגד הוועדה המרכזת של ההתחדדות. מראש אפשר להגיד שהצוות נמצא בכיס שלהם. שעתיים מאוחר יותר, פוגש בהם שמאל (שמוליק) ביראן, מחזק אחר מהם כמות ופולט „כל הכבוד“. המחזק, נמוך משמוליק באיזה ארבעה ראשים, גובר ב-מבצע המהיר של הפריצה לחדר הישיבות של הוועדה המרכזת, מנפח את החזה ואומר: „היית צריך לראות אותנו, שמוליק, זה היה משהו. אם אחת היית שם, כמות לא היית נוות לנו לעשות את זה. את, שמוליק, היית צריך לראות אותנו“. ושמוליק, מלפני את ראשו של הפועל'הגואה, מחזק את החיבוק ושוכן אומי. „כל הכבוד“. כולם היו בניו.

אבל ענין דוהף ענין, ושמוליק מוכרח לרוץ לקבל את פניו של עוזי ברעם. איש גרול, עם מבטא רוס, שפתאום, בגיל 56, נשתבש עליו עולמו והוא מוכרח לרוץ ולהציל מה שניתן. „הוא המשיח שלנו“, אומר אחד מחברי ועד העובדים. „אני, משיח הלוא אני אניאיסט מושבע“. ובכלל יש לו השקפת עולם מוצקה, שכוללת, בין השאר, אמונה בציריקת הסוציאליזם. כך שהמאבק בשבילו הוא לא רק על הפרנסה. מה עוד נלחמים על עולם צודק יותר, ובאמת,

6 מלחמה

ביראן: „אין אנחנו יכולים אחר-כך לגול כן דור שירצת לעבודו“

והחלוצה שילד זה לישואת יונה מלחן מב'ל'ה, ממייסדי השירות הרוחני והחברתי.
 פרופ' אריזון גולדריין, מנהל המרכז לחקר המדינה "בצלאל", בעצמו
 "אויב הציונות המערבית" שנה דובר לשעבר במחנה "דן ועמ"ל", אשר נשקף דין
 בחזונו עדיין מורחק על ראשו. במשך שנותיו השונות ברחובות הוא מנהל את המוסד
 שניהם נאמרו, אך גולדריין הצליח להחליט, והסיוע של מנהיגים אמריקניים
 הגיע לישראל. והיינו השונים בהוצאותיהם לא מקהלים אצלו את האם
 המאבק של הציונים שנותנו נקודה חיבת. יש לו כמה דעותיו אין לעזור להם.

ש לו חלום, שחור ופחד אותו כסיוס 23 שנים, שוב
 ושוב הוא מנסה לחזור לרכיביו, הכלא
 השטור ביותר של דרום אפריקה, כדי לשחרר את
 ידיו, מנהיג השחורים נלסון מנדלה.
 האריזון גולדריין, איתור גולדריין,
 כיום בן 56, כבר יודע שהמשימה כמעט בלתי
 אפשרית, מה גם שמנדלה העביר לא מכבר לכלא
 טולמוס ליד קייפטאון, אבל על חלומות אין לו כמעט
 שליטה. הוא יכול אמנם לרכוש כרטיס טיסה
 לקייפטאון, אולם ברגע שבו יגלו תדריך בדרום
 אפריקה, הוא ישוב להיות "אויב הציונות המערבית". אשר
 עונש מוות חלוי ועומד נגדו מאז 1964. אם ירחמו עליו
 הוא יושלך למאסר עולם. הוא שוקל את האלטרנטיבות
 ללא שמץ חשש.

גולדריין היה חבר במחנה "חץ העם", שכבשה
 פעולות חבלה בדרום אפריקה בתחילת שנות ה-60.
 במשך כשנתיים הסתיר בתווילתו את מנהיג הרוח
 השחור, נלסון מנדלה. הוא נעצר, אך הצליח להמלט
 מכלאו ולחמוק מדרום אפריקה בדרך האוויר. מנהיג
 סגנון חבירה, יוליוס נירודה וקת קאונרה, שיגור
 מסוס סגנון כדי להצילו.

קצת קשה לחשוב עליו במונחים של מהפכן.
 פרופסור מן המניין ב"בצלאל", בעלה של חבר לבית
 דה'סלם, ממשפחות האצולה הישראליות, אב לשלושה
 ילדים: נר מוילה ורמפלסית ברצליוסית ושתיכבן
 יתר עם אשתו, אף היא אורזלית (החברה מאחורי
 חומת-אבן עם מוסך לשתי מכוניות). והיטי הסלון הם
 במגן מערבי. על השולחן מונחים ספרי אגדות יפנים.
 רק הפסלים האמריקניים, הפורטים ברחבי הבית,
 מוכיחים את עברו של האיש.

הן ועוד משהו. כל יום ששי אורז הצדיים הוא
 מרכיב את משקפיו, מנסה את מקטרתו ומנסה לעיין
 יטורי בריחה השכבי של "הקונטרס האומי האפריקני",
 על שעי משטר האפריקני בנגר האוכלוסיה השחורה.
 מה שמופיע כאן זה חומי המתפרסם בעתונות
 המערבית. כמובן שהמשטר אינו מרווח על האנשים
 הנעלמים. לפי נתוני הקונטרס, בשנה שעברה נדרגו
 993 שחורים ונעצו 10,731. רק 399 נשפטו.

הוא מצטט בקול גרוש מהחברת תאור של
 שוטרים לבנים הורים לעבר המן שחור בתוך כנסייה.
 אבל איכשהו, בחוך הטיפוסים הנקראים בחריקת
 שיניים, נראה רובע השחורים בטוטו רחוק ומעבר מעט
 מהמלון המסומם בהוצאותיהם.

(המשך בעמוד הבא)

איתור גולדריין בהוצאה
 מיוחדת, עם מזכרות
 מאפריקה. ויזי מנדלה
 (למטה) אשת יוליוס מנהיג
 השחורים הכלוא. בהפגנה
 המחאה שלה לפני ימים
 אחדים ליד יוהנסבורג.
 כשהכירה את צו השלטונות
 שאסר עליה להכנס לרובע
 שוואטו.

מאת יצחק בן-חורין
 צילומים: עדי אבישי ושירות "גאמא"

10 סופרבוט

חלום בעחור-לבן

דוד גרוסמן, סיפורי יציאה

מאת טל בשן צילומים: דמנה קצור

עליו, צלצל דוד גרוסמן: אני עוזב את הבית, מעבירי אהיה אצל הוריי, סוף סוף, חשבוני לעצמי. קצת פלפל, קצת פרובוקציה, הבחור הזה באמת מיושב מיי לגבי מי שנחשב לתקווה החדשה של הספרות העברית ברורו. שום דבר סנסציוני מיד להסתיק, כאילו קרא את מחשבותי, לילדים יש חוזר ולי עוד לא היתה את מבינה.

לא כל כך, לכאורה הכל פשוט וברור ובהיר: בחור בן 32, ילידי ירושלים בית הכרם, גינס מקופלים, סודר שאמא סרגה, תרמיל גיילון של תוכניתנים על הגב, נשי פלוס שנים, עורך ומגיש תכנית בסקל ישראל, התחיל לכתוב רק לפני חמש שנים - ומאותו רגע, כמו מידאס, כל מה שעשה הפך להצלחה: סופרים ידועים משבחים אותו כאילו לא היתה קונאט מוסיים בעולם, פרטים נתיבים על ראשו זה אחר זה, שלושת ספריו ("רץ", "דרכיך", "חיוך הנרי") נחשבים לרב-מכר. חיוך הנרי גרסם כבר בחמש מהדורות והסרט, שנעשה עליין, יצא בקרב בפסטיבל בליל. על ספרו "דרכיך", עיין ערך אהבה, ויצא לאור בימים אלה בהוצאת "הספריה" אפר הוועק של הוצאת הספרים האמריקאית, בנותאס". זהו בלי ספק הדומאן העברי המקורי ביותר אחרי "שירה" של עגנון, הוא משתווה לחיוך הפח" ולמאה שנות ברירות. זה באמת לא בסדר" מתקומם גרוסמן במבוכה, כשפגשתיים בפני את הביקורת המהממת חו זה היה מכתב פרטי, אני לא מבין למה החליטו לפרסם את זה.

הצניעות של גרוסמן גרמית בתחילה במניירה מעצבת של מצליח צעיר: הוא מחייס ומתלכט כשהוא צריך להישקף (זה הראיון האחרון שלי, החלטתי). מסרב בתוקף להכניס עיתונאים אליו הביתה (אני באמת מרגיש לא נוח עם זה, אולי ניפנש בקפה בביתו) עוד רגע, נדמה, צריך יהיה לנחם אותו על שהוציא בכלל ספר שדורש, אביר, גם יחסי ציבור. אחרי כך, כשפגשתיים אותו, מתברר שהוא מגסה בכנות לא לזייף בשום דבר, הוא באמת לוקח את החיים ברצינות, למרות שיש לו חוש הומור נחמד. הוא מביט בעולם מכער לערשות המשקפים העבות שלו כמו בזכוכית מגולת, רואה ורואש לפני כל מיני כאבים וטבל, שאחרים נוטים לדלג עליהם. כשהדורה אטקה הופיעה בחתונה עם פלסטק על הדיק על המספר מהמנות, כדי לא להשכיח את השמחה - מי היה היחיד שהרגיש גבון, גרוסמן. והוא סיבך אותה אחר כך בספר שלו, הוא חביב - אבל לא חברותי מדי, אין לו צורך להתחלק עם המכירה ברחשי הנפש שלו. את מה שיש לו לומר הוא אומר לאשתו, לעוד שני הורים קרובים (עם יותר מהו צפוף ליי) - ובעיקר לגייר, או גבן יותר - למעבר התמלילים.

הוא חי ברדה קטנה בתלפיה, כתב על שולחן צר בחצר השניה, ורק עכשיו נכך נודע ממקורות ידועי קנו הוא ואשתו שולחן הגון למלון וארון ספרים ירישניה. קדם זהו שם מרשים עם לבנים הוא לא תלך לאירועים חברתיים נוצצים, לא מתחבך בקליקות של מוסיים, נוסע באוטובוסים, והבילוי הכי מסעיר שלו, חוץ מן הכתיבה והטיפול בילדים, הוא לטייל ביגל ברמת רזה.

קשה להאמין שספרו האנטי-גיבור הזה, שמוכר באורח חייו מורה בתיכון וגורא כמו תלמיד, יצאות בסטרו והושרמיות פנטסטיות מפורות-מקסימות, כמו ירידה מונין, ואורגזמן הגדול, שמתגן ללא הדי ולא גומר מתוך דאגה שם כמו חנה ציטרי, שמבקשת לפתוח את האלמנה כדי שירד אליה - הוא תוכל להתחשבן אותו כמו ווסרמן שחורות, המספר לקצין הנאצי נייכל את הסופר על ילדי הלב וגורם לנאצי שיחאבר לכסך - וכמו מוסיים הילד הרגיש, המבוגר

14 ספטמבר

דוד גרוסמן

איך מצליח צעיר ג'וני מירושלים להכנס לעורם של זקן ערבי, קצין נאצי או פלוט מהשואה? איך מצליח שדירדיו מופלרי לכתוב ספרים, שוהמכים מיד לרבי מכר? ספרו החדש של דוד גרוסמן, "עין ערך: אהבה" יצא לאור בימים אלה וכבר השווה אותו מבקר אמריקאי ל"מאה שנות ברירות".

התלמיד המצליח

גרוסמן בירושלים: הכין זה לשרוף את הטרטות של הספר.

תובל, בית הכרם, התיכון שלי, האוניברסיטה) ללא שום רמז לנושאים, שמעתיקים אותו בספריו, לעיסוק המתמיד בסביל ובצער העולם, לשיבה הכפיתית לשואה, אביר, ליד פולין, היה נהג בהמשכה ואחר כך באגרי. אמר, לידית הארץ, עקרת בית, איש מהם לא עבר את השואה (אם כי משמחתו של אביו נספתה שם). גרוסמן אומר שזה לא משנה בכלל, כל הארץ זהו היא רוד שני לשואה, ברדך זו או אחרת, כולנו חיים עיין תחת החרדה הזו.

הילדים בספריו אינם "חברותנים" הם רגישים אזהבים לרבר עם מבוגרים חקנים, בעלי עולם פנימי עשיר משלהם. קצת מנותקים מהסביבה, החורים די מוראנים בנינם (ציטוט מ"דרכיך" אמא שלי אומרת שיש אנשים השוקעים במחשבות, אני ממש טובע בהן). גרוסמן מודה שהילדים האלה הם במידה ממוייתת הוא, למרות שלא הייתי לגמרי מנותק, בכל אופן שיומני בדורגל חיי לא חבר או שניים...".

תלמיד מצטיין הוא לא היה, אבל הוא קרא חרבה לעצמו, ובן עשר הוא ידע כבר בעלישה את כל סיפורי שלום עליכם, מלח במלח, בדיעבד, חושב גרוסמן שמה שהגיע אותו או, באופן לא מודע, היה הרצון להתקרב בדרך כלשהיא לאביו, לעולם "הוא" שלא הכיר. למרות שהיה די ביישן ומופנם, ביקש הילד ה"ינגי" הנעם ("רבע-עוף") מאביו לקחת אותו לחידון טובים השניים" ברדיו לתחרות בנושא כתבי שלום עליכם. אמרו לי - הילד תרנן שיחבה בוזר", מספר והב. אמרתי מליחה, הילד הוא הבחן, אני אחרי, אחרי שכחנו אותו ותולטו עורכי התכנית שלא לשאת את הילד מחשש שיגבש את ההצגה לגמרי מן המבוגרים, אבל במיצי חציו לו להשתתף ב"אלטן הילדים" של קל ישראל.

רוד היה ילד מוכשר ומלא מטען פנימי של חשוקי עם זה אומרת מרים הרמן, מיסרת ומנהלת

התכנית לילדים ב"קול ישראל" משר שנים רבות. היה ברור שבפנים הילד הזה טער וגעש אבל רק במשך הזמן התגלה מה שיש בו. המול הגדול היה שולף גילה אותו ואיששר לו ררך להבעה" הכמאי א.א. וולף, (שעברת את שמו מאלפרד לאלפר-ארי, היה דמות שכמו נלקחה מאחד הספרים של גרוסמן וואלי היה זה להפוך ייקה קומוניסט, שלא מצא את מקומו בתאורטון הישראלי הממוסר, עבר כמאי הכית של אלטן הילדים וטון להם במנות גורשות את כל מה שהיה לה. והוא צעק עליהם ואבב אותם והשקיע בהם והשתלט עליהם כדי רמה, והם החזירו לו אהבה המשיך להיות בקשר עם האלמנה שלו. בימי השנה רוד ראו לארגן משה ברדיו. ברדיו והולכה אפילו השמיעה שולף הוריש לגרוסמן את השעון שלו.

גרוסמן לא מרויב את הדיבור בנושא, אבל אם רוצים אפשר למצוא הכל בספריו: "ומה חשבתי במקום שימצא לו חברים בני גילי, במקום שישחק כדוגל ויעשה ספורט... הוא דולך ומצא לו חבר בן שבעים" אומרת אמו של הילד ב"דרכיך". לילדים, שהשתתפו בתכנית, היה האולפן הכל: חנוכה נודע, וכית ספר וחוג חברות. גרוסמן כילה שם את כל שנות הצעורים שלו. (במקום ללכת לצעירים). הוא השתתף בתסכיתים, (גם ב"מול סמפל", תארי לך...), עוד בעיבוד חומר לרדיו, וגם כתב תסכיתים בעצמו. מאוחר יותר, כשהור מהצבא, (מוריעו) עסק (המשך בעמוד 40)

יצרן או משווקן אופנה:

1986 יכולה להיות השנה שלך!

מאה אלף נשים מחכות לך בחיפה במרכז האופנה - מגדל הנביאים

...אז בוא להיות כאן. כאשר זה קורה. אם יש לך חנות או רשת חנויות אופנה - יש לנו עבורך עיסקה שלא תוכל לעמוד בפניה: לשרת ולמכור לעשרות אלפי הנשים של חיפה הנצמאות למרכז אופנה משלהן...
זה עומד לקרות כאיב הקרוב, במרכז החריש לקניון וכליירים, מרכז האופנה הגדול ביותר של הצפון, המגדל הלבשה, הנעלה ואביזרים.
זה בדיוק הזמן עבורך. לטלפן למנהל המכירות של מגדל הנביאים טל. 04-640969
04-644168 בין השעות 14.00-18.00, כי 1986 תהיה השנה שלך.

בוא לקנות או לשכור חנות במגדל הנביאים במבצע מיוחד עד סוף חודש פברואר

פתוח בשבת אם אתה עסוק באמצע השבוע תוכל באותן ימי-ענבי לבקר בשבת זו במגדל הנביאים, לסייר במקום עם אנשי המכירות המתכננים לך ולקבל את כל הפרטים הדרושים.
שבת כראי לך לבקר בחופה, במגדל הנביאים בין השעות 10.00-14.00.

מרכז הענינים בחיפה

מגדל הנביאים

מגדל הנביאים בע"מ, חברה בת של סולל בונה השקעות. ככר סולל בונה חיפה.

עולים על הקסטל

עו"ד ישעיהו פריבס, כמעט אלמוני, קומנדר מוצנח של איש אחד לצמרת המפר"ל. השליחות שלו זה, לנקות את האורוות, לסתום את הגולל על אכזבת המפלגה הוותיקה, להחיות מחדש תנועה דתית-לאומית ולהחזיר למחנה רבבות קולות אבודים. אפילו את דוקטור בורג הנצחי הוא משלח הביתה. האחרים רועדים מפניו, ומתחרטים על הרגע שבחרו בו.

מאת אבי בטלהיים
ציילומים: יוסי זמיר

עו"ד ישעיהו פריבס: שישכחו מזה שאני אחיה נחמד לכולם.

ני לא רובספיייר ואינני עורך רא"ש, אומר ישעיהו פריבס, אבל יד סף בורג כבר נמצא אצלו בדרך לענטות. רק המתינו בסבלנות עוד כמה חודשים, ותראו איך הדוקטור תולך אתר כבוד הביתה. סופית, פריבס הצליח להתחננו על מספר משפטי, שאפילו ר"ר בורג הממלח לא יוכל לעקוף אותו. אבל פריבס לא מסתפק בראשו. נראה שילע בקלות גם את טילוקם של זבולון המר והרב חיים דרוקמן. הוא רוצה הנהגה חדשה, פנים חדשות שיחליפו את הגווארדיה הוותיקה, האחריות בעיניו להרס המפר"ל. כמו המהפכן הצרפתי, ששלח את מתנגדיו לגיליטינה בשם הוועדה לבטחון הציבור, גם פריבס - להבדיל אלף הבדלות - פועל מאחורי גוף חמים, בעל כוונות בלתי מוצהרות. תוארו של פריבס הוא ירר ועדת המיסקר והבחירות הפנימיות של המפלגה. ר"ר בורג, זבולון המר וחבריהם, רוצקא קיבלו מאהבה את מינויו של הרקליטס מנליאכ, איש ישר דרך וחם פניות, ובעיקר חסר כל ניסיון ומסורת של עסקנות פוליטית. עוד ועוד, הם אמרו לעצמם בציניות אופיינית, ולא הביאו בחשבון שמדובר כאן באיש חזק שהחליט לשקם את הריסות המפר"ל ולנקות אותה ממנהיגים דוגמנים.

עו"ד פריבס קיבל לידיו לא רק מפלגה שסועה, אלא גם 700 אלף דולר, תקציב שיקום עם הרבה כוח. פתאום התברר לכולם שהשררה עושה לו משה. היא אינה משותרת, חלילה, את מידותיו, אבל באיושור

טובים. לא חסרים גם כאלה שכבר מייצעים לו מסע כסות בצמרת רשימת התנועה הדתית-לאומית המתחדשת, שתרוץ לכנסת חבאה. ביררה יס להם פריבס עצמו מרבה לחייך ולחלוצץ, איש הזמור הנושא עימו תמיר מאגר של סיפורים וברירות. נוחן לסובבים אותו את התחושה שהוא נותן, ואפשר להסתיר איתו. אך מור מאד תופסים שמאחורי הגישוטים הטובים והחליכות הנאות מסתתר אדם נוקשה, לעתים חסר-פשרות, עקשן ונחוש רצון

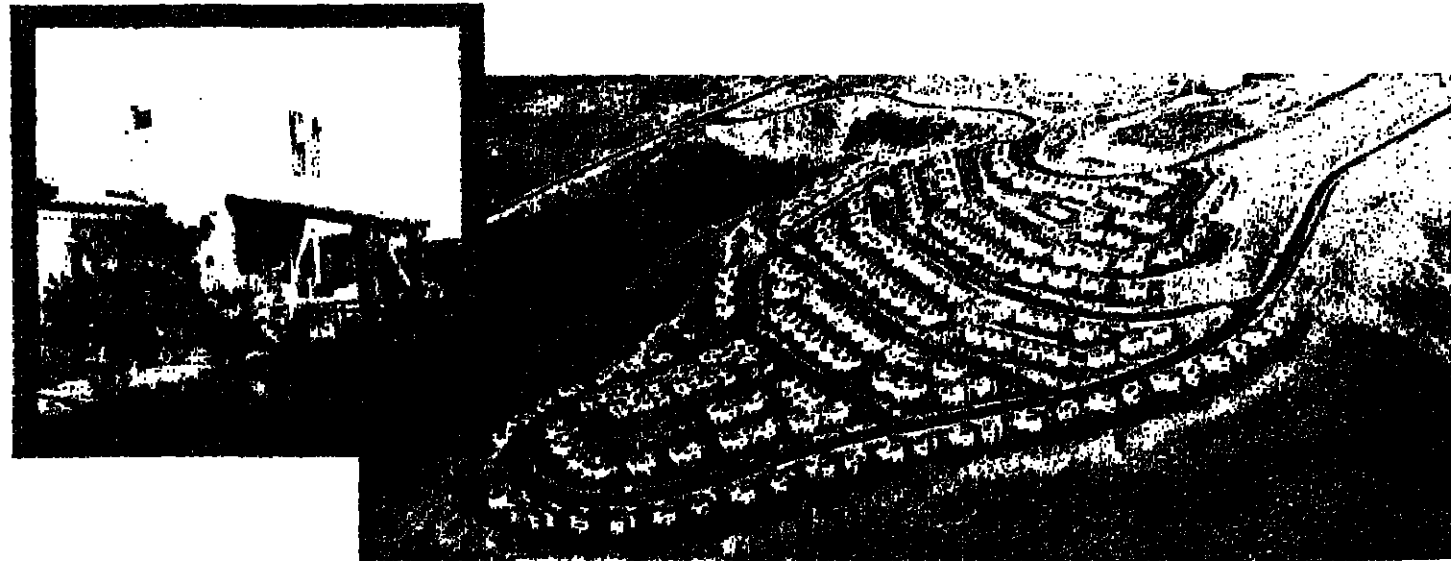
והחלטה. עסקני המפלגה, אפילו הוותיקים והמשפספים, ממש פותחים ממנו. את פריבס זה מצחיק. בשיחה עם אחי מידידיו אמר בערך כך: החלטתי להקדיש שנה מוח' לשרות הלאומי הנה במפר"ל. האם אני בחור טוב? אם המשמעות היא לא לדרוך על יבלות, להיות נחמד לכולם ולא להיות חריף לעיתים, אז אני לא בחור טוב. לו הייתי נחמד - הייתי לוקח את העבודה הזאת (תמסך בעמוד הבא)

19 תמוז

"קברן" בצמרת

בצוותא ב"אלפי מנשה"

סיפור הצלחה של עיר תוססת עם 400 משפחות

לקראת סיום המכירה של שלב א' מציעה צוותא:

- ★ נוף מרהיב, אקלים נוח.
- ★ כ-400 משפחות גרות ונהנות מהמקום.
- ★ שירותי קהילה מגוונים.
- ★ פיתוח סביבתי מרשים.

צוותא
חברה לשיכון ובניה בע"מ
האגף מבניי חבוצות הבניה המרשימה
• אחוס גולדשטיין בני"מ
• א. ארנסון בני"מ • א.צ. ברנביץ
וכינו בני"מ • דודק ובריה בני"מ
• עמר וסלע בני"מ • י. פריצקר
ושות' בני"מ • בני ומנחם נעם בני"מ
• מרכז מגורים בניה בני"מ

כניסה מיידית.
עזרה במכירת
הדירה הישנה.

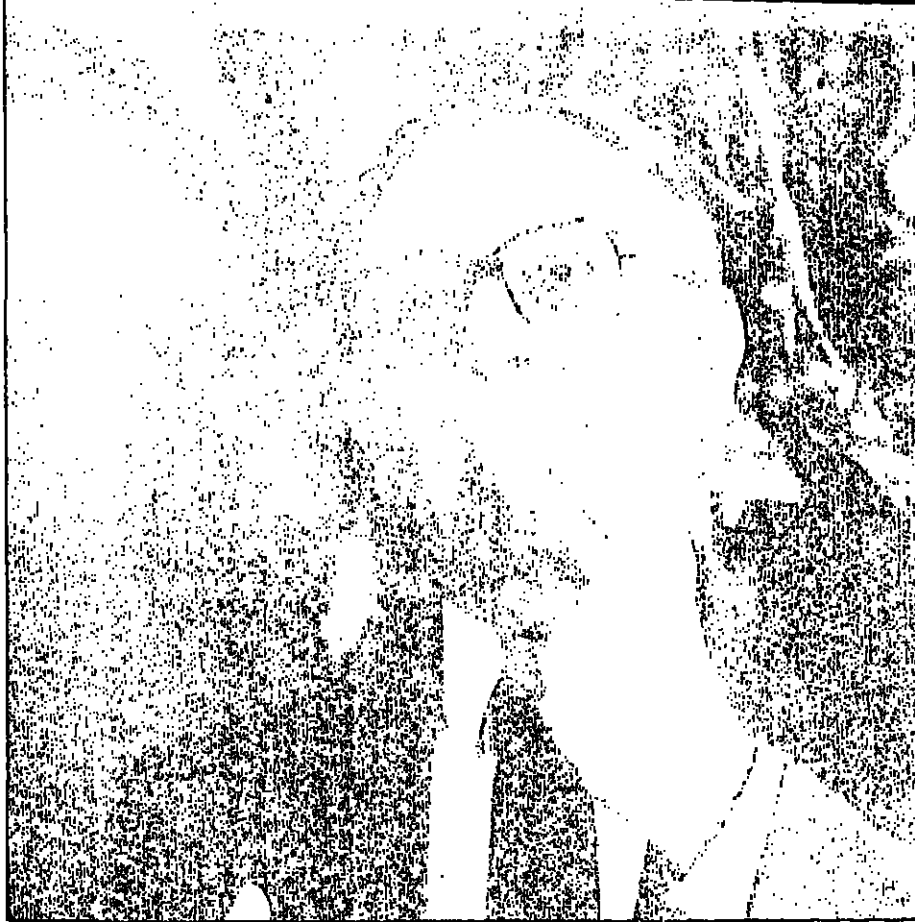

"צוותא"

חברה לשיכון ובניה בע"מ
צוותא באלפי מנשה
חיים חדשים בהישג ידך

פרסום על ושוות

נשמח לארח אתכם באלפי מנשה
בשבת 17:00-10:00 (ובימי חול 09:00-16:00)
במשכנו במכירת בתל אביב - רח' יונגון 16
טל. 280021, 288939

מריבט: אני לא לחוק, אני לוחץ.

בנושאי התחיקה המוציאה לאור באוניברסיטת בריאלי. שמו עלה לכותרות בהקשר למרשתת החנינה של יהושע כ"צ. מריבט סיפל בתיק ובדיון ישב בכלל רק חלק קטן מ-12 שנות המאסר שנגזרו עליו. לדעתו נגרם לו עוול גדול, ואמר הפרקליט, בקונסטלציה פוליטית אחרת הוא כלל לא היה עומד לדיון. בהחלט יש ירידות אשיות ביני לבין בדיון. הקשר בנינו נוצר תוך כדי העבודה המקצועית שלי עבורו כעורך דין. אין לי איתו שותפות או עסקים. היחסים שלי איתו הם בסיס של כחם.

הוא נשוי ואב לשלוש בנות, כולן שירתו במסגרת השירות הלאומי. שתיים מהן נשואות וילדו לו שני נכדים. משפחת מריבט חיה בסוב בוילה מרשימה בצפון תל אביב. הוא עצמו נותב באולרסטוביל 1981, מעטן טיגרים בתנאה, ואוהב חליפות אלגנטיות, גזרות היסט. במשפחה שלי אני לא עשיר, הוא בורד בהירות את מילותיו, אני חי ברמה התואמת את מה שהמקצוע מאפשר לעורריו במשרד מכובד, ובמה לא מבוססת של נסיון.

אשר העליון והסגור של האגודה. הוא גם מופיע כסופר בבתי דין של החרדים, בימי ממשלת בנין, פנו אליו לעזור בניסוח חוק הארכיאולוגיה. רק הוא, הנאמן על שירות המבחן הוותיק, יכול היה לבגס את נציגיהם סביב שולחן אחד כדי לקיים דיון בחוק המוצע. כשהחליט לקבל עליו את התפקיד החרש ולנקות את האגודה של המפרל, ידע כי עליו להתמודד עם מנגנון שמן ומשומן, משימה כמעט בלתי אפשרית. נסיון העבר מוכיח. מריבט החליט להתמודד עם הבלתי אפשרי. כבער ראשון מיקם מחוץ לבית המפלגה את משרדו ועדת המיפקד והבחירות, בראשה חשבו. בכך ביטל את מעו ה"קסטל" כמעט לחלוטין מארגון המיפקד, ודיוק מיד הרבה מן הכוח ששייך היה לצבא או לשמר בימים הבאים. מעשה זה לבדו הביא לו אססה רי מבוססת של יריבים ושונאים. אבל הוא לא מורא. דימי הוועדה חשבו לו הריב יתור מן התקשורת של העסקים. הוא קבע שתנאי ראשון להצלחת הוועדה צריכה להיות האמינות בה תוכה בעיני ציבורי החברים והאחרים, שונח את

הוא נשוי ואב לשלוש בנות, כולן שירתו במסגרת השירות הלאומי. שתיים מהן נשואות וילדו לו שני נכדים. משפחת מריבט חיה בסוב בוילה מרשימה בצפון תל אביב. הוא עצמו נותב באולרסטוביל 1981, מעטן טיגרים בתנאה, ואוהב חליפות אלגנטיות, גזרות היסט. במשפחה שלי אני לא עשיר, הוא בורד בהירות את מילותיו, אני חי ברמה התואמת את מה שהמקצוע מאפשר לעורריו במשרד מכובד, ובמה לא מבוססת של נסיון.

הוא נשוי ואב לשלוש בנות, כולן שירתו במסגרת השירות הלאומי. שתיים מהן נשואות וילדו לו שני נכדים. משפחת מריבט חיה בסוב בוילה מרשימה בצפון תל אביב. הוא עצמו נותב באולרסטוביל 1981, מעטן טיגרים בתנאה, ואוהב חליפות אלגנטיות, גזרות היסט. במשפחה שלי אני לא עשיר, הוא בורד בהירות את מילותיו, אני חי ברמה התואמת את מה שהמקצוע מאפשר לעורריו במשרד מכובד, ובמה לא מבוססת של נסיון.

הוא נשוי ואב לשלוש בנות, כולן שירתו במסגרת השירות הלאומי. שתיים מהן נשואות וילדו לו שני נכדים. משפחת מריבט חיה בסוב בוילה מרשימה בצפון תל אביב. הוא עצמו נותב באולרסטוביל 1981, מעטן טיגרים בתנאה, ואוהב חליפות אלגנטיות, גזרות היסט. במשפחה שלי אני לא עשיר, הוא בורד בהירות את מילותיו, אני חי ברמה התואמת את מה שהמקצוע מאפשר לעורריו במשרד מכובד, ובמה לא מבוססת של נסיון.

(המשך מהעמוד הקודם)
לנקות את האגודות עבור אחרים זה גיב מלוכלך, אבל הכרחי, לכן לקחתי אותו. תפסתי עמדה השתלטתית יש כאלה ששפטו לא מבינים אותי, אחרת היו יודעים שמה שאני עושה - אני משתדל לעשות טוב. שיכחו מה שאני אודה נחמד לכולם. יצחק יגר, מנכ"ל חבוצות הבניה "משה" אשר עמר בראש ועדת השיקום של המפרל, הוא זה שפנה אל מריבט והציע לו לעמוד בראש ועדת המיפקד והבחירות. הפרקליט התלבט והחליט לקבל את דיון התנועה. לא לפני שביקש את אישורם של שוחפיו למשרד, ונטל שנת חופשה מרצאתיו באוניברסיטת בריאלי. יגר ומריבט הפכו לצוות. הם מריבט להחליט, נפגשים ודבה, ועלפיהם יישק כל דבר. מי במפרל האמין פעם שה"קסטל" יתרוקן מעוצמתו האירגונית-עסקית ומרכז הכובד של המפלגה הוותיק לאומית יועקן ל...רחוב ליליינבלום, שם שוכנים משרדיהם, בית ליד בית.

יגור דתי לא מחסלים, אלא חונקים, אומר מריבט, וגם את המפרל לא מחסלים. היא רק תנועה, ואני למי שדואה בכך הישג. אם המפלגה לא תשנה כיוון, היא לא תתחיל, אלא תמשיך לגנוס עד עשר שנים יותר, כמו הליברלים העצמאיים, ואין לה משקל. אני נטיל טעק אם יהיה ציוניסטים וכלו לחיות בארץ הזאת בטוח יותר אחר ללא כוח פוליטי. אני חושש נאר מן הקצנה, פחד מה ממש.

הוא כן 58, יליד פולין, למשפחה שהפכה עמדות חשבות כהילה יהודית. מצד אימו - הוא נכדו של בעל התניא, רבי שניאור זלמן מלארי, מיטי שישלח חז"ר. הסופר האדישאי טורק, שכתב חשפה ברכים על ההסתוריה של "הדת פולין", הקדים שניים מהם למשפחת מריבט. בארץ למד בישיבה תיכונית. במלחמת השחרור היה מפקד פלוגה, נצבא שירת עד 1942 ועבר קורס קצינים קריים. לאחר השחרור למד עבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית, היה עובד סעי כעירית תל אביב, השתלם בארה"ב, והגיע לראשות המחלקה המוציאה לאור, אבל כמקביל למד

רפאל בניתן: מיתקפת הישרדות

רפאל בניתן: לחציני חס ושלוש

רפאל בניתן, מנכ"ל הוועדה המוחדרת, הוא עסקן משותף ומנוסה. איאאשור לחוציני ממנו מלה אחת רעה על ישעיהו מריבט, למרות שלו היה הדבר תלוי בן, הוא היה מוציא נגד מריבט צו מניי מידיו מן המפלגה. כשיחזרו מנימח רוטן בניתן: איך זה שנותנים לאדם כזה, שלא מכיר את המערכה ואינו מבין את המבנה של המפלגה, לעשות מה מה שהוא רוצה?

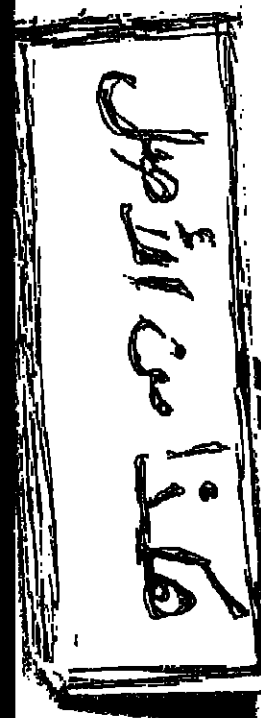
בניתנים הוא ממשיך את מיתקפת ההישרדות שלו. מה דעתך על עבודתו של ישעיהו מריבט?
"הוא אדם חזק מאד ומוכשר. הוא מבין בעבודה אך אין לו מספיק נסיון בנושאים המפלגתיים והוא חייב להתחמק על אחרים. ובין הרצון הטוב שלו לבין זה שהוא נשען על אחרים - המרוק גדול. בנושאים שהוא מצוי בהם הוא עושה עבודה מצוינות."

בהחלט, הוא אדם שמשותף פעולה עם כולם. הוא ישר וגלוי, יש לו ראש פתוח והוא לא מסתיר אימורמציות. מה זה שיתוף פעולה? אחרת לא חלכים לקנות בות בשותפות. בסך הכל אין לי טענות כלפיו."

אין לך טענות נגדו אבל הוא מנטרל את חמנון שלך...
"אני לא עומד בראש המנוון. זה סיפור בדים. וחוק מזה הוא לא מנטרל. הוא עובד ועושה את מלאכתו."

העמוניות אומרות שאחרי ואנשיך ממעילים על מריבט לחצים כבדים.

פולין מן ארץ

סוכות
סוכות

מערב

הנהגת מלך

הנהגת מלך
הנהגת מלך
הנהגת מלך

החודש בסטילצקי

חדשים

על

עד

50% הנחה

31.1 - 27.2.86
או עד גמר המלאי

 <p>דבר אחר - 26.- 14.90</p>	 <p>המעקב לאחר כשדים - דוד טנר 8.20 13.60</p>	 <p>אמקורוס בעל-כח - יצחק דוד יונין 9.80 17.60</p>	 <p>אבי-בועז - יעל דיון 9.80 17.60</p>
 <p>עץ אחת בוכה - חוה אלכסייב 4.90 9.10</p>	 <p>ספר חזקוני בדפוס חזקוני דוד הראי 2.50 4.80</p>	 <p>קל, חזקוני וחלוצני - יעקב יעקבסון 9.20 18.40</p>	 <p>בגני טבעת-יד - יעקב רחל 4.50 8.10</p>

IF TOMORROW COMES -
Sidney Sheldon
3.90 ~~7.90~~

GOD KNOWS -
Joseph Heller
4.40 ~~8.70~~

THE HAD -
Leun Uriis
4.10 ~~8.50~~

SIDNEY SHELDON
IF TOMORROW COMES

GOD KNOWS
Joseph Heller

LEON URIIS
THE HAD

SIDNEY SHELDON
IF TOMORROW COMES

GOD KNOWS
Joseph Heller

חורבן לעולם וליומנות -
משה דיין
7.40 ~~14.80~~

אנחנו כאן -
חורבן לעולם וליומנות -
משה דיין
7.40 ~~14.80~~

**בפינת המציאות
מבחר ספרים**
שקל **1/2 ₪** חדש

מבחר הספרים הגדול ביותר בישראל - בכל השפות!

ספרים זה סטימצקי

[illegible]

תל-מיכל, ממש מתחת לאף

סדקטיון, ונתנו סדריו ישוב
הקדמות וזר המקצועות הדומות
הקדמות הביצועיות והקדמות
הקדמות. מתחת לשבועות ולא
הקדמות לקיים מדיניות, ולקיים
מקצועות המקצועות המקצועיות
הקדמות. יש באיור עמדה
הקדמות ומידע רומי, יש ברום
הקדמות. כיום שישמש מגדל
הקדמות, על השכיבה, ואולי
הקדמות, אסמית המקצועות הרשימה,
משפחה. על התקניק. ברום על

אפשר לנתח בחינוי ולהתקשר
ברזל, או להתקשר ברזב בזה עפר
התעורר מהחינוי דרומה-מערב
בית. דרך חצונו נמשכת דרומה
עבר. דרך חצונו מכלל תגלית
ארכיאולוגית לרבים מהחולשים
העיר, המסמך, לעומת המעמקים
החולית, ולכני תשורות המציאים
חלומותיהם.

בחמירות שועשו בשנים 1978-1982 נחשפו שני שלבי ישוב מתקופת החלניסטית. בשלב השני נמצא מבנה שימש כנראה

החות כאן החרציות. אנחנו לא מח' ז. גם לא הארנבת שהפרנו את של' גח והיא נעלמת מעינינו במהירות.

העתיק. שוברי-הגלים נראים מלמע' לח. אפשר לשבת להתבונן בגמל הש' תיק, בפיס'היתכין וגם לאלול. המקור אינו מגודר וצריך לפקוח-עיני על יל'

עוד אנתנו מייצבים את קצב הני-
בות על התלד ולפנינו שירידי כנסיה
מבית. זהו התלד האתרים היחידים
ששתמרו יפה באיוור השרון. כמה
זירות מפתח משם – המגדל הממיר
בצורה המצוה והתחלש על הנמל

טוירל סופהבוע

דים אל חוף הים. מעם שכן כאן כפר
הדייגים קודניג'ל ופרישטשטין משמשים
צורפים ידניים ויהודים. כיוון שגלו
אין עניין בדגם בברידס ולוקסיס:
אנחנו מבטיחים לצדד לאורך החוף
הצפוני. בלז מאסער נזכר מראים אבני
בלדק, אבני גרניט ואבן חול, שחובא
לנמל הפורטואלי. ואחרון, חוף חבל
זא איהה תרומנו נשלט מס חל.
עוד כמה צעדים ואנחנו מוצאים מים
אין רחוקות שנשור מוגדל אפולוניה.
החלבים בן חלקי קונומא ומגלים את
המחול של נמל אפולוניה. מבאן ייצא
את מוכס מצריא אפולוניה: צבע אדן
אין חובטת, שהחוקים בן הדימויות.

בתוך המצוק פתח־גיחה וחבל משי
תלשל ממנו. זה היה הפתח מהמל
לעיר המבצר. כיום הפתח חסום. אנח
וו ממשיכים צפונה וממלים עמנו גר
ניט. את לשד המקום הזה מצצו הש
ליטים הערבים לזור פחה ומוחמד
אברנבוס, שהעבירו אבנים, עמודים
וכותרות לכביית של עכו ופ.

למרות זאת יש מה לראות. היוונים והיו הפוכים מקום כזה לאתר הייחודי מבוקש ומכוסים מטבע-חץ. אחריו מצויים לצדוד עוד כמה עשרות מ"מ חלוקי אבן עד שמאחרים חובל המשתלשל מהמקור.

מטור בערך, יאחז בחבל, מישורו אולי ידחוף ויעזבו והנה הוא מתגבר על המתססות הקלו ופוסט בעמלה החמי - שהיא הנקודה הנמוכה ביותר אליה יקלע כל מי שניסה לכבוש את המבצר. משני הצדדים רואים את שרידי החומות.

את הצעידה הלא-מפרכת לנובה של 30 מטר מעל פני הים, ואחוזו מוגר יום בלעיתו על ידי צמח המלוח, ובהתבוננות בצמח הפראסיון. בחודש מסר

שנותר מאמולזוניה: שדידיו של נמל ביזנזון

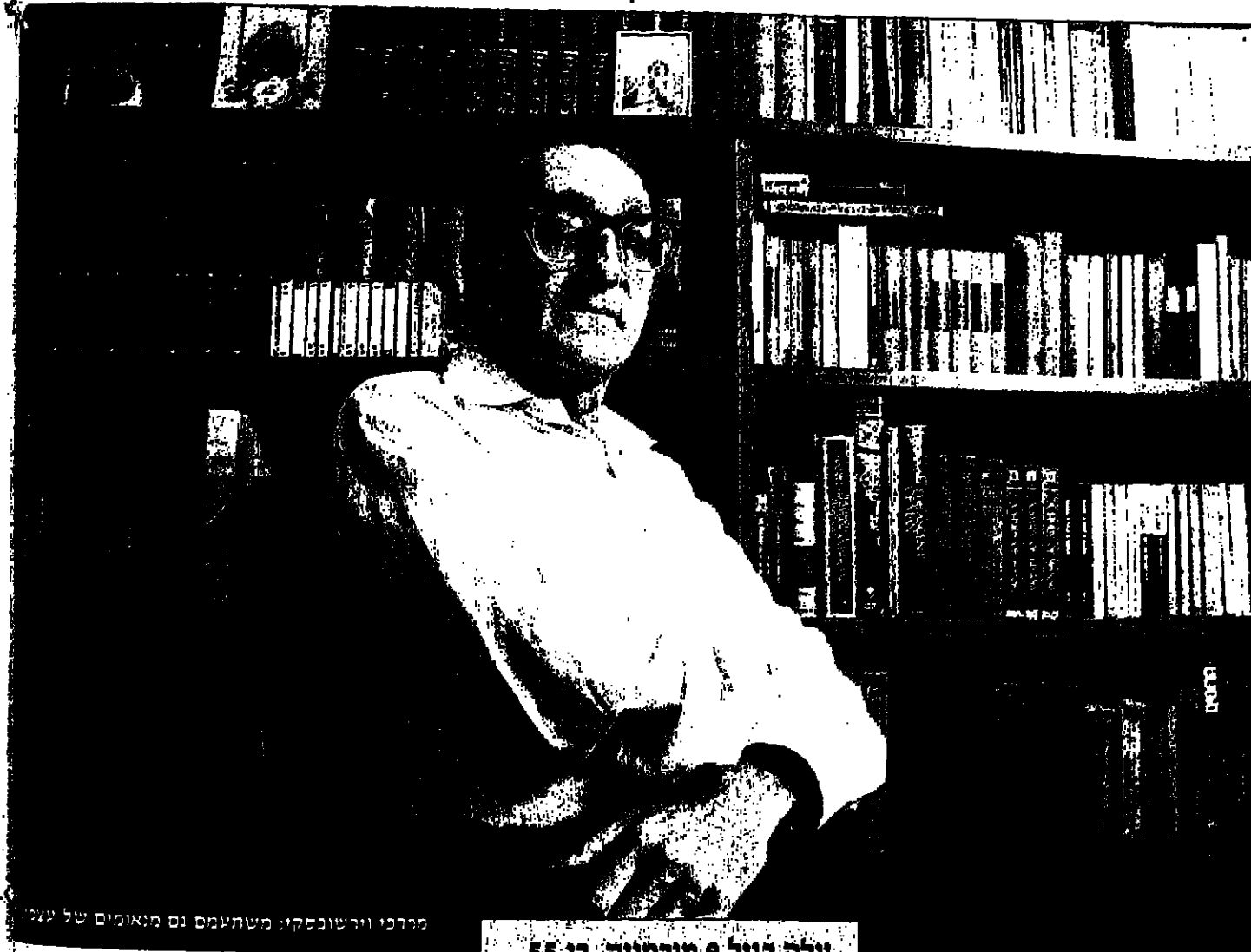
[illegible]

جہانگیر

שמה פרטי

מדריך וירשובסקי

חבר כנסת (שינוי)

מדריך וירשובסקי משתתפים גם מאמרים של עמ

עלה בגיל 9 מגרמניה בן 55
נשוי ואב לשני בנים (19, 14)
גב בדידת 4 חדרים ברחוב
ברושטיין בתל-אביב

אנשי מדי פעם קרא מדע ביוני מעניין אותי איך אנשים רואים את הטריטוריה והפסיכולוגיה של התורה בעתה. מדי פעם אני חוזר לספרות הקלאסית כי אני מבין שמה שקראתי בצעירותי רצוי לקרוא שנית. הבא והתור - "מנזר פרמה" של טטנר. ברגשות אני קרא הכי מהר. אוהב את גינסר גראם, אם כי בספריו ואחרונים הסגנון המתקד עי כתיב.

כשיש פקק תנועה ורואים שוטר, אומרים - נו, כמוכן, כשיש שוטר תמיד יש פקק. אם אין שוטר אומרים - נו, כמוכן, כשצריך אותם הם אינם.

באיזו שפה אתה סופר? כשאני מקבל - בגרמנית (יותר מהר), כשצריך לכתוב - בעברית. מה החסרון הבולט שלך? אני עקשן מדי, למעמים מגיע למסקנות מהר מדי. לפעמים, בדרך רצון להוציא חכמה טובה, אני פוגע באנשים ואת הניצחון אין להשיג. מה מרגיז אותך? אנשים החושבים שאחרות חיותם ואמונתם היא הנכונה ויגלו לא נכונה ומנסים לכפות עלי, גם במקל וגם. יש לי הצעה לאן הם יכולים ללכת את מקלות הוויתור האלה. מה מעליב אותך? כשאני מרגיש שהולכת מולדל בי. מה משיעמם אותך? מרבית הנאומים, כולל חלק מהנאומים של עצמי. מה אתה מחפץ? פחדנים פוליטיים שלא אומרים בפומבי את דעותיהם ובמסדרון לחיילים לך - בעצם אתה צודק. מתעב חוסר יושר. אינטלקטואלי ואחר. ובעיקר את התנאים שמסתתרים מאחוריהם. מה ישראלי בעיניך? כשיש פקק תנועה ורואים שוטר, אומרים - נו, כמוכן, כשיש יושר תמיד יש פקק. אם אין שוטר אומרים - נו, כמוכן, כשצריך אותם הם אינם. מה אתה שונא בארץ? את אלה שרוצים לקחת לנו את הארץ בהצעות של איבות. עכשיו פטריק זה אדם שמוכן להילחם על הר הבית ולוותר על המדינה. מה העיסוק החביב עליך? לשמוע קומפלימנטים על עצמי והשמעות על ידי. מה המאכל האהוב עליך? מרק, מרל כמעט בכל הצורות, ואין פעם לא אדחה סטייה טובה, ולא חשוב מה צבעו. מה אתה שונא לעשות? לשבת בישיבות שאין בהן טעם אבל מוכרחים. לנסוע לחוג בית. שעתים מורא, למצוא שם 8 אנשים שמתכוון שכולם כבר חברים במפלגה אחת ונושא שם אחד שיש לו רק דבר אחד בראש - הספקת נשק לניקארגואה ועל זה הוא שואל כל הערב. באיזה ספורט אתה עוסק? הסקת מסקנות. מעט שיחקתי פוקר. מה זכרון חילדותי החזק שלך? אחרי שלמדתי לקרוא ופתאום ראיתי את השלטים הכניסה ליהודים אסורה - על כל מיני מקומות שהיו "שלי", כמו הן הצבורי. מי החברים שלך? חלקם מהאנימיסטיה וחלקם מהגימנסיה. איזה ספר אתה קורא עכשיו? "לינקולן" של גור וידאל. איזה מין אתה אוהב? הטבע, אחרי 5 דקות משעמם אותי. אוהב לטייל בערים עתיקות, לאות בני אדם, רעושה, חנויות, להרגיש הרבות מסוימות. מה עוד אתה רוצה ללמוד? תולדות הממסד באופן יותר יסודי. איך חיות "מרכיב" אשה יהודי מעדיף רוח על שמנה, שחורה על כהונה וצרני שבענינים יחית מבט שהוא גם נשי וגם אנשי. וחיד מלבב. תופעת הטבע היפה ביותר זה אשה יפה. מי משחקניות הקולנוע יפה בעיניך? כשעתה הייתי מאוהב בריטה היינורט והואיל והספר שיש לא משתנים היא עדיין אשה יפהפיה. מה אתה רוצה להיות כשתגדלו ילד בחופש הגדול.

שזה גורע מהתענוג. אוהב את ויגפירד לנץ. לא מלהב במיוחד מיינירד כל את תומס מאן אני אוהב בסביבה הטבעית שלו. בית בורנבורק. והר הקמטים, לשלם לא ביוסף ואחרי, שם הוא מעמס דבר די לחלוטין על ספר בראשית, שבעיני הוא הספר הזה והחשוב ביותר שנכתב בעם היהודי. מספר אני רוצה קרדם כל חיות אמנותית אמיתית, וזה לא קורה לעולם קרבות. צריך לקרוא הרבה ספרים כדי להגיע למאה שנות בורות" של מרקס או "הורבה" של קונצ'קס. מעניין אותי מה שנכתב בארץ. לא שאני לכך מתפעל ממה שנכתב אבל זה לא משנה. מדי יומיומי הספרים המוכרים. הספרים שהשפיעו עלי בילד האלי חיים בלוי. יתר מכל רב אחר, וזה מסרי של ארץ קטנה. ביחוד התפישו שלו על מוסר וחשיבותה של היותו בבני אדם.

בחיים הפוליטיים אני כרגיש שליחות לייסם עקרונות שאני מאמין בהם. אני באמין שהחברה צריכה לאפשר לכל אדם לפתח את כישרונו ובסדרונותיו באופן מלא, ולהיות לפי אמונתו מבלי לפגוע בזכות לא חסיר נעים להיות כביעוק, אבל הסאלה היא זה הבחור הנודים כדי להצטרף לרוב. החכמה היא לומר - בזה אני מאמין, אפילו נגר כל העולם. אני כיום

במלחמת לבנון, בהתחלון, התייחסו אלי כאל חולה איידס. אחרי ששה שבועות של צידוד מוחלט התחילו לומר - צדקת, המלחמה הזאת היא אסון.

אורבים פיצה, גם אני חייב לאכול, אפילו אם אני שונא פיצה. נכון, יש רגעים שזה מתסכל הניצח. אבל לפעמים יש גם פיצה. כשאחרי תקופה גד וחוסרת מיעוט אתה חופר לרוב. כמו למשל בלהבת לבנות. בהתחלה התייחסו אלי כאל חולה איידס. אחרי 6 שבועות של צידוד מוחלט התחילו לומר - צדקת, התייחסה הזאת היא אסון. לא נחפשי" הפוליטיקה. ראיתי שזה פעולה סגסגה אחת מבין ונס אובל לתורם בו להכרה ולנרות רגעית והיסכול, בכך רבלי אני נהנה מה נחל לי רמת. ההרגשה שאני נאבק במען עקרונות שאני מאמין בהם נותנת לי תרשום טובה גם כשאנינו כניע ליעדים. המאבק עצמו נחון הרגשה סעושים משהו. ואני גם נהנה מהפירסום. נהנה שמקשיבים לדברי. החשיפה והפצת האנו זה דבר שאני אוהב אותו.

קשה להתנתק בבית מהפוליטיקה. כמעט מסהו כתישות או מפלגים חברים ומעוררים ענין סצירה לסלל בו רוצים להיות בענינים ואי אפשר לומר - אני עובר קשה כל היום או מחוץ לשעות העבודה אני אדם חופשי. במפלגה קטנה העבודה נופלת על מספר קטן של אנשים. זה להיות תחת מן דור אדם, כלי תורגומים, אלא רק אני עצמי וזה רב שמאד שותק. כשאפשר, אני אוהב לשבת בבית. כמעט שלא הולך לקונצרטם כי אני מתעצבן בהם. מוכס לשבת בבית ולהאזין בדיק ליצירה שאני רוצה בכיוע שאני רוצה, כלי האינפורם של השעולים ההססריים ותעריכות הפרוצופים המשועממים מסביב. לפעמים הולכים לתיאטרון. כשההצגה טובה אומרים - זה לא במר של הולכים יותר. כשההצגה מפוקשת נשבעים להימנע לגמרי. לרטים יוצאים מעט. מעריך לראות סרטים בבית. מדי פעם מחזות שקספיריים. סרטי עלילה וסרע ביוני. לא פורמגריס. מפני שזה משעמם, כמו לראות רבת נוסעת כל הומו. ובכלל, רבים שאני יכול לעשות לבד אני לא צריך לראות אצל אחרים.

ראיינה: נרית ברצקין
צילום: שמואל רחמני

שעשועון

משדור:

סוף סוף קיבלה ישראל את ד"ר ראס בוקרה מיל מיטמיט

שעשועון הגיון הבט נא היטב בתמונות וענה על השאלות:

האנשים בבניין שמאל החליטו לקצץ בהוצאותיהם. כמה תוספת יצטרכו לשלם על כך האנשים שבבתים מצד ימין?

האנשים שבבניין מצד שמאל דנים בהורדת שכרם. בסוף הדיון, בכמה יעלה שכרם?

האנשים בבתים בצד ימין עובדים קשה. בסוף החודש, כמה מהם יצטערו שהם הולכים בדרך הרעה הזו?

2. ביקורי חברי כנסת פרוקטוריים בהר הבית תביא להתחממות. פיוקאים חייבו ומצאו שהתחממות יתר גורמת לביקוע אטום הביקוע, האנרגיה המשתחררת גורמת לתנובת שרשרת נזה הכל פיזיקה, לא המצאה שלנו, וסידרת הפיצוצים הנרעיניים שתתרחש כתוצאה מכך, תשמיר את חושבי כדור-הארץ, והנותרים יכחדו בגלל ענן האפר שיכסה את אור השמש. זה כבר קרה לדינואוריים, ועם דברים כאלה רק מטורפים נמורים משחקים.

3. אלייך גבירתי, אלה המאמינים באמונות תפלות עולים להתפלל בהר הבית. אבל האם ידוע לך שתפילה של יהודי בהר הבית תגרום לבעלך להפסיק לאהוב אותך? האם תסכימי שבגלל קמץ הווים בהקיצ' יהיו במספחך מקרים של תפלות לא רצויות, חוליימעים ומיגרנות? אנחנו לא רוצים שתם לזרוע בהלה, אבל, בת ישראל, מינעי תפילה בהר הבית אם רוצונך להיות עד מחר בבוקר.

איתו מעולם לא הצליח לקבל מועד לפגישתו. גבוה גבוה הוא ישב. פתאום באה נסיכה. יש עכשיו עוד פרק לסיפור: נסיכה אחת קטנה ומעצבנת ממלאה לו את כל וזיום ואת כל הלילה, והוא אף פעם לא מצליח לקבל מועד לפגישתה איתה.

אני חסיד

מורא הר הבית

המראיין בטלוויזיה שלף את השאלה לקסינג'ר: האם מלחמת עולם שלישית תפרוץ בגללל סיכסוכים במדינות סגנות? הר הבית, למשל?

אני לא חושב שההר הבית יכול להיות גורם למלחמת עולם, אמר קסינג'ר בלי להבין את הנקט שותא גורם בדבריו.

אם כך לא תהיה מלחמת עולם בגלל הר הבית? התאכזב המראיין.

לא. סבר קסינג'ר בעקשנות לרגע נדמה היה שעבורה חינוכית ממושכת יורדת לחור של הכיוון, אבל או בא עתוני יום ששי ותקיעו. הובטח שוב כי:

1. הנסיון לתפילות פרוקטוריות בשפה פרוקטוריות בהר הבית הוא מירשם בטוח (מקיף) לניחאור של עשרה מיליארד מוסלמים.

פינת השלולית

כלב השלולית המלוכלכת ביותר בממלכה, ולכן גם החשובה ביותר בממלכה, ישב צפרדע אחד גרול ורבי-עצמה במיחיה מטויימת. רבים שיחרו למצוא פיו. קרקוריו זכו לתשואות דברדי חכמה. טלפון אחד שלו היה מזוי עניינים שאי אפשר להיות בשום אופן, ומי שרצה להפגש

כל מיני דברים טפשיים עושים את החיים לעליזים

בעתון התפרסמו לאחרונה כל מיני דברים מצויקים כאלה, חה, היה כתוב שבפתחיה חגיגית של תזנות טלוויזיה סורית חרשה הבטיח הגואם לקצץ את כל היהודים לגורים בסכין בשרה, חה, חה. זה מאור משעשע, לרעתי, התבטאויות לא שיגרתיות כאלו. ממש צחק. בחור, למשל, איש אחד נשבע ללכת עד פיסגת האוורסט על הדיימם. בטלוויזיה הראו אדם שיש לו בבית מוויאון לאשליות אופטיות, ובחצר שלו הוא קוביה בלתי-אפשרית כגויה מבוליי-עץ, ממש בידור. מתגרם אחד יצא בהכרחו שיש לו מנוע שעובר על מים ואפילו על שתן. כל זה היה כעיתון. קטעים. במצרים פירסמו תסריט איך יבוא תורכנה של ישראל, שצבאות ערב יכבשו את כל המדינה, ואחר כך, בגלל פרוקטוריה של הנושבים הנותרים, יכבשו גם אותם. צחק לא רגיל. דברים מאוד על הכיפאק מפרטמים בעיתונים, זה אולי לא הכי רציני, אבל אני אוהב את השטויות והקלילות האלה חה חה.

סכרית
מעדיב

הצעה מיוחדת לקוראי מעריב מבחר סדרות לעיון ולימוד בהנחות ובתשלומים

מחיר קטלוגי	מס' תשלומים	כל תשלום	סה"כ	בתשלומים
310.00	5	55.00	275.00	1. אנציקלופדיה בריטניקה לנוער - 16 כר'
242.00	5	40.00	200.00	2. אנציקלופדיה אביב - 10 כר' מושלמת ומעודכנת
238.00	5	35.00	175.00	3. אנציקלופדיה חדוות הדעת - 10 כר'
265.00	5	46.00	230.00	4. חנ"ך קאסוטו רגיל - 15 כר'
287.00	5	45.00	225.00	5. אנציקלופדיה צד"ל בחילו - 18 כר'
287.00	5	36.00	180.00	6. אנציקלופדיה עולם חדש - 11 כר'
382.00	5	52.00	260.00	7. אנציקלופדיה לבישול ואמיה - 16 כר'
145.80	5	24.00	120.00	8. מלון עברייכברי - אמן שושן - 4 כר'
65.30	2	25.00	50.00	9. אנציקלופדיה לבריאות הילד - ד"ר עוזי ברזק - 3 כר'
135.50	5	22.00	110.00	10. מלון צרמתי-עברי; עברייכרמתי - 6 כר'
175.00	5	28.00	140.00	11. מלון שכטר: עברייכרמתי; אנגלייכברי - 6 כר'
110.00	5	16.00	80.00	12. מלון מגידו: עברייכרמתי; אנגלייכברי - 3 כר'
16.00	-	-	12.00	13. קאמס - מלון לערביית מרוברת - ד"ר י. דנו
79.00	5	12.00	60.00	14. קונקורדנציה לחנ"ך - אבן-שושן, מהדורה מיוחדת - 3 כר'
1000.00	5	135.00	675.00	15. סידרת טייסילויף - 50 כר' *
49.70	-	-	36.00	16. מוסיקה בכל הזמנים - ניימס גולווי - 2 כר'
35.30	-	-	29.00	17. מדריך למטייל באירופה - 3 כר'
35.30	-	-	29.00	18. מדריך מערים לאורה"ב - 3 כר'
192.00	5	32.00	160.00	19. עולם החנ"ך - הומויעו עד היום 6 ספרים
150.00	5	21.00	105.00	20. אנציקלופדיה חיות-הבר - 3 כר'
377.00	5	72.00	360.00	21. אנציקלופדיה רומאית למשפחה - 10 כר'
243.00	5	48.00	240.00	22. אנציקלופדיה להתנהגות האדם - 12 כר'
275.00	5	50.00	250.00	23. התקומות הגדולות בריסטוריה של ארץ-ישראל - 12 כר'
48.30	2	18	36.00	24. אטלס בדאור לבתי-הספר
120.00	5	20.00	100.00	25. מלון אלקלעי: עברייכרמתי; אנגלייכברי - 3 כר'

המשלם במזומן יקבל הנחה נוספת של 10% על המחיר המצויין בעמודה התשלומים. המבצע בחוקף עד 30.3.1986 או עד שיאול המלאי.

* מסירת טייסילויף אפשר לרכוש ספרים בודדים במחיר של 20 ש"ח לספר.

לכבוד ספרית מעריב ת"ר 20208, תל אביב 61201

נא לשלוח אלי את הסדרת האלה: (סמן ב"א")

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

רצ"ב..... המחאות ע"ס כולל של..... ש"ח. למקדדת ספרית מעריב.

שם..... מס' ת"ז.....

כתובת..... מיקוד.....

טלפון..... חתימה..... תאריך.....

סלולית

אסם

הפרס הגדול:
נדרשים מינימום 100 פרסים
לחגוגת העשורית
EXPO '86 בקנדה
CP Air
מטווי של
\$6,000

אסם

כל השעם האמיתי של מיוזן
ורק 1/2 כמות השמן

אך אשתחבים?

כל שעלכם לעשות הוא להעתיק את הפרסים יבחרתם הודעה על נלוות דארי ולשלוח אל:
מבצע מיוזן, ת.ד. 1458 תל אביב 61015. כל שטעים יקרו נבינים של אסם אצל 100 משפחות
שיוכו בחנות. שתעזר בין כל רכילות שישו באותם שבועים. החורלה הראשונה תחלק
באמצע פברואר '86
נציג אסם שיבקר בביתכם יבקש לראות מיכל מיוזן של 500 גרם וזה תוכן בקוקוס בחבילת שי
ממכר מוצרי אסם, תמורת שני מיכלי מיוזן - חקבלו יחתי בחבילת שני

הפרס הגדול!
בסוף המבצע יוגרל הפרס הגדול בין כל הנלוות. טיסה לונג לתערוכה העולמית אקספּו - '86
באוקטובר, קנדה, עם CP Air נטייל אוויר קנדיים, כולל 4 לילות שהייה במלון באוקטובר, כרטיסי
טיסה לתערוכה, מס טיסות והקצבת טיסות, עם אפשרויות לתחנות ביניים בולק מפרעיים הבאים:
מונטריאלי, טורונטו, לוס אנג'לס, סן פרנסיסקו.

החוללה המסכנת תחלקים נוספות האם חבילת, שני 1 חבילת חבילת CP Air
החוללה אחת על עשירי אסם והחוללה האחרת על עשירי חבילת CP Air
או תחילת שיתופי סיבת התחילת עשירי אסם חבילת חבילת

הפרטים שיש להעתיק על נלוות דארי:

ברצוני להשתתף בהגרלת הפרס הגדול של מבצע מיוזן
הסיסמה היא (השלם את החסד):

מי שיש לי מיוזן של _____ משתתף:

שם ושם משפחה _____ ישוב _____ רחוב _____

מס בית _____ מס דירה _____ טלפון _____ מיקוד _____

באם אוכל, השעות הנחות לי ביותר שניג אסם יבקר בביתי הן _____
כמו כן ציין את מקור היתוך של על הנבצע: _____
ס. מקור אחר, איוה _____

זה טוב-זה אסם

ליקבצות להשתלם, היותה בסיס לאמון שנוצר בינו, לכל אורך המגעים ראיון נחשט מציור. ונתן פות מוסיף. הוא עשה עלי דושם של ארם שירדך. ניסר בו שהוא פועל לשם שמים. צדק, צדק תרדך בצדק פרינס והודעה שלו אינם אמורים או מתיימים ליתן תוכן חדש לתנועה. זה ייעשה עלידי הצדק וההנהגה. אבל בכל מה שקשור לעיצוב כלי, שיוכל להיות חזוי וחדש, לא ניתן לעשות את הדברים שנ יותר מכפי שהוא עושה אותם.

בחירות האחרונות לכנסת ה-11 קיבלה המפרל קצת יותר מ-70 אלף קולות. פרינס מברר על מאגר פוטנציאלי של רבץ מיליון בוחרים. אבל הוא יורע שהם לא יבואו אלא אם יוכחו כשינוי משמעותי של פני המפלגה, קרי ההנהגה. הוא בער החלטת ההנהגה. עם ד"ר יוסף בורג כבר מינס את מועד המפגש, לא יאחר מסוף חודש יוני השנה. שמת אחרים הוא לא מוכיר פומבית, אך נראה שלא היה מתנגד לפרשטם מן הורה הפוליטית של ובלון ותר הדב חיים דרוקמן. באות השכיבות עם צמרת מצד, כאשר חזר וניגשו הדרישות לרעיון צמרת המפרל, התיש שיעור פרינס בנכונותם ואותם צריקם גמורים אתם לבנים רק שם הכל שחור; אני מוכן שילכו בורג והמר, אבל שנה במצד ידך מי שאתרא לנפילה המפרל.

הרב דרוקמן החזיר לשמע הדברים, ויותר לא העלה את נושא החילופין בצמרת. אבל גם פרינס לא נק משגיאות. רדך הטיטל של פרינס ד"ר בורג היתה מסורבלת, לא מקצועית מסמך, ולעיתים נתקבל הדושם שאכן ידמי הודעה של חושב בעיני מעל לכל. רק בבחן מסבוח הדיא מסופו של רב לפתרון מסובך, אך לא לפני שהמפלגה התבונה בפומבי פעם נוספת. התקשרה שלו על כל פסק אינה בהכרח חזונית, כך, למשל, מתעקש פרינס שלא לחלק ספסי מופסק לכל דורש, אלא רק לפריקם שהודעה מינחה.

הביקורת נגד פרינס מסתמסת אס אס גם לאמצעי התקשורת. מצביעים על כך שאין לו שורשים במפלגה, שהוא לא איש ארגון, שאין הוא מבין את הבעיות האמיתיות של הצירוף הדתי, שהוא לא קרא נכון את המפה ומתלהב יותר מדי מרברים קטנים וחסי משמעות. אבל פרינס ממשיך לחזק. הוא לא וקס לסימפסיה של העסקנה המפרלית. הוא גם מבין שהם לא יכולים לאהוב אותו נוכח התפקיד כמיר הטובה נכסל על עצמו: בא ארם מחוץ למערכת ונטל 700 אלף דולר מקופת המנגנון, כדי לארגן בחירות מנימות, שמכיר להגות כי ביאור לטיהור של אותו מנגנון. איפה נשמע שפוליטיקאים משלמים עבור כרית הקבר הפוליטי של עצמם או להם בעצם שיאבה את הקבר?

ישעיהו פרינס הוא איש הנכון במקום הנכון, אי של הוכיח עד כה תכונות מנוגות. הוא גם לא דמות סיומטית, ומשום כך לא הדביק את תומכי המפרל בהתלהבות או כרית גדולה. אבל אלה שעובדים במחיצתו מרבים לשבח את תכונותיו האחרות. עזר ליטא מאיר אומר שאם יצליחו לשכנע את פרינס להישאר בפוליטיקה ולייצג את המפרל בכנסת או בממשלה, זה יהיה הישג עצום לתנועה. פרינס רבץ בגירסות שהוא תור למשרד עורכי-דין שלו, אבל גם מורה שהוא ריאליסט. לכן, אינו יכול לומר כרגע מה יקרה אם החברים יתאצו עליו לקפוץ למים הפוליטיים העמוקים יותר. היתוש שלי הוא שאם מיסקי המפרל לא ייכשל, פרינס לא ימחר להיעלם. מנהיג אולי לא יהיה, לכל היותר יתפוס מקום טוב באמצע הצמרת נכון לכשיו הוא שולל כל אפשרות ש"הקבר" יירש את אלה שעזר לללק מן הכמה. פעם שמעו אותו אומר שהכנסת בשבילו היא כבר קטן.

אבי בטלהיים

למנוע את השתלטות הרוב על הטיפים ולהעניק למיעוט את זכויותיו, שנמנעו ממנו כל השנים. הוא אומר: כשעיינתי בחוקות הקודמות של המפרל חשבתי שאני לא מאמץ למרא עיני, הלכתי לספריה באוניברסיטה וקראתי שם שהטיפה, שהיתה נהוגה עד היום במפרל, היא מוגדרת בעולם. אבל העסקים חובשי הכיפת הסרוגות לעולם אינם אומרים גואש. מאן אושרה החוקה החדשה בנסיגות המפלגה ולא בהתלהבות גדולה, אבל איש לא העז לרבר נגד... מושקעים מאמצים גדולים לפצח את נוסחת השליש. השמועות אומרות שנשכרו גם שירותיו של מחשב שינסה לשכור את "חוקת פרינס". פרינס מודע למצב והוא מחזיר.

הוא מאר ריכוזי בניהול הוועדה. כל דבר צריך לעבור דרכו, הוא מאשר כל מודעה או כרז. גם את הגיגיו, המשרדים ללא הרף ברדיו, הקוראים לחברי הפועל-המדיני להתפקד, כן תשריר של שותקל לפרינסט של מינו. ברד-כל יש לו הערות והוא מבקש לשנות. ויבדו יבש, אך משכנע בטיעוני. הוא ענייני, לעתים להחריר, קפדן בכל, מריקס בקסנות, אינו תר את רגזים של כבוד, חרץ ביתר ועבר מבקר עד השעת הקצנות של הלילה.

מאן החל בעבודתו מופעלים עליו להצים מכל היותו. ח"כ אבנר שאקי טען נגדו שהוא מזהה עם סיעת "למפנה" של בורג ובקנתו. ואילו ד"ר בורג בא אליו ימים אחרים לפני אישור החוק הבקש ש"נחסות השליש" תתקן. הלנו אתה או לצירוף, ורק לעבור ראש המפרל, אך יו"ר ועדת המיסקר לא נבחר. השיטה לא שנתה. לחברי ועדתו, שלא אחת הוסדרו מן הלהצים הבדים שהופעלו עליהם, אמר: אני לא לחזק אני לוחץ על אחרים.

הוא יורע לנהל משאומתן, על כך יעידו אנשי מ"ר, פורשי המפרל, ובראשם השר יוסקה שפירא וח"כ חיים דרוקמן. פרינס החליט להשיב בנים לנבולס, ומצד היתה היע העיקרי. הוא הופיע לפגישות עם ראשי התנועה וגם השתתף בישיבת מצעצ מצד, שהכריעה נגד השתתפות מצד במיסקר המפרל. בוועדת פרינס אמר גואש, אך הי"ר חזר ואמר: העניין עד לא גמר. חלפו שבועיים ועוד כמה פגישות, לרבות במסע לכרתו של ח"כ דרוקמן במרכז שטור, וההחלטה שנתה. כעת מצד בנים. אומר יוסקה שפירא: והפעם אצלו שיכנעה את הצירוף שהוא בטול פגיות, ונחצרות לא לאשר

לי אין מבקר, אתה יודע איפה, כמו לעסקנים

— מרן דעווחין הפוליטיקות

"תן תואמות את הציונות-הדתית כמו שהיא צריכה להיות. צריך לחיות בחון חולס חילוני ולא בטון, יחד עם העולם החילוני. זה הבסיס של הציונות-הדתית. אני לא מקבל הסתגרות. זו סכנה גדולה מאד ולא משנה אם מדובר בכופת קולות או בביטוי שחזרת. הגטו הוא גטו. הקצנה ויצרת הקצנה נגדית. כל צד חייב לאפשר לצד השני לחיות לפי הערכים שלו וכל אחד חייב לוותר על משהו. אני מתחלט בעד כשדות בצבא ובבתי-החולים כדי לאפשר חיים משותפים. אני משוכנע שצריך לאפשר לאדם דתי לשמוע שבת, אבל זה לא אומר שאני צריך למנוע מאדם חילוני לא לשמוע שבת. הקצנה דתית ולאומית הוכחה עד היום שהיא משיגה רק דבר אחד: שבידת כלים.

יש לנו בהתלהבות הסטורית על כל חלקי ארץ-ישראל, אבל מאן מועלים היתדות הדתיות-הרבניות פתח בעולת פוליטיות ולא המכר אותן למיתות משמים. מדינת ישראל היא בעיני עדי דתי, ואינו יודע אם הואנלה היא לא בעצם קולות של תמדינה. לגבי ה"חורג" וכל יעבור. הוא דק לגבי שלושות חרדיים שתחלבה מדברת עליהם: עבודה זרה, שמיכות דמים וזילת עריות."

"קברן" בצמרת

(המשך מעמוד 20)

המפרל משום שהי"אש מהנהגתה. לכן החליט שאסור לו להתקרב יותר מדי אל המנגנון, או להותך עם העסקנה החזיקה, שהובילו את המפלגה אל עברי סי פתח.

צבי ברנשטיין, מבקר המפלגה ומי שהיה מוכר המפרל, הוא אחד המתנגדים הגדולים לדרכו של פרינס. הוא לא הכיר קודם את האיש, אולם מאן שהולה הודעה שלו לעבור, לא חסך ממנו ברנשטיין את שכת ביקורת. זו זעדה קידואה של המפרל, הוא אומר, וחוקי אותה בחירות כמעט כל שבוע "בקצה העץ" - טורו הקבוע ביומן המפלגה "הצופה". וכך הוא כותב, בין השאר: "פרינס חושב שכדי להרויח את שורת המפרל צריך להנמיך את הפרופיל של המפרל, כי המלה מפרל נרמזה לחללה אצל אנשים ולכן הוועדה שלו מעלימה את המפרל ומסתרת את המפרל-התנועה הדתית-לאומית."

בכינוס שהיה בירושלים וגם בחברת "נעלה" שותקה לחברים - המלה מפרל אינה מומיעה. טריפה, פטולה. הם גם לא רוצים לשחק את אנשי המפרל בהכנות ובצירוף המיסקר. הקסטל פטול בעיניהם. אמרתי לפרינס: מודע אתה משקיע כספים באנשים מהחזק, יש כאן בקסטל אנשים טובים שיכולים לעזור לך. סביר לי שאין לו טענות כלפי, אבל אם יפנה לקסטל זה יהיה אסון לתנועה. כל האנשים שקראים להם חוקים - כנתון, ובלון דבר - או שהשתלחו על ספת הפטיכיאטר, או שנתכספו כדי לקבל מלקות. ואיש מהם אינו מנו לפצות מה ולמחזק."

כאילו לא יד בוה, חיבר פרינס חוקת בחירות שעשתה לחלק מן הצמרת המפרלית שורר בעיניים. יור עם חבריו לוועדה, בעיקר בעזרת ע"ד ליפא מאיר, הוא הפך על פיה את שיטת הבחירות. השינוי המחזיק לכת ביותר הוא שבוחר אינו יכול לבחור ביותר מרצ אחד של המועמדים באזור הבחירה שלו. בכך מרצה פרינס

ראה אותך ברשימת המפרל לכנסת ה-12 עז"ר ישעיהו פרינס: "היתה ויש לי דעה מוחלטת הפוליטית על כל מה שכור בזה. ייתכן שזה קשור במידה מסוימת למטביות. צריך לראות בעסקנות מורה במי עצמה, או שמי שעוסק בזה חושב שהוא ייבנה עליהו כן. שני הדברים לא קיימים אצלי. אין לי דרך כזה שמנע את רוב הפוליטיקאים. להם יש מין מבעי, אתה יודע איפה, שדוחף אותם. לי אין. לא הלכתי לעסק חזות כדי לבנות לעצמי קריירה פוליטית. אני לא מאמין בדברים קדושים ובעקרונות. אינני מוכן להיכנס למוליטיקה במצבה של התנועה היום. אפשרה לכל כדי שהתנועה תשתקם ואחרי-כך אשמה לחזור לעבודה שלי ואדע שעשיתי משהו טוב. לאחר מכן, כשאבנס לבית-הכנסת ונתנו לו עלית, אולי יודע אתה, זה פרינס של ועדת המיסקר, הוא כחור טוב."

מה עושה לך התפקיד איך אתה חי עם השרדך? "אני לא יודע אם תאמין לי אבל אני מרגיש שאני מבסיר. אני מרגיש שאנשים משתמשים בי. אני לא רואה את הכבוד ואני לא חש הוגנות שורה. כל אלה שמתחשקים אלו לא הרף לא אנשים ואת בגלל חשדות שיש לי, אלא. משום. שהם צריכים, ממני משתו."

המחנה הראשון של האמריקאים

משפחת מילר מפנסילוניה
הם אמריקאים שורשיים, דור
שביעי. אבל הם שונים.
עמום. מי. אשתו ושלושה
עשר ילדיהם, שייכים לבת
"אמיש", שמעט מעולם
הכנור נחשף בברט, "הערי".
שמורת טבע אנטיית של
חוראים, שאינם מקבלים את
המאה העשרים.

מאת הנד בריטוב

המחנה הראשון של האמריקאים

באייה ראשונה אין עינו של האורח הבלתי-
חלאי מגלה במה נבדלת חזונו של עמוס טי.
מילר (נער כמאה כמותה, כולן של בת
האמיש) משאר החוות בחבל ארץ קללי
זה.

וצריך מיד להוסיף: אין הרבה אמריקנים בעלי
ייחוס אמריקני ארוך יותר משל עמוס מילר ואשתו.
בפנסילווניה, שמרת מילר מעיית בו יותר בסתר,
כתוב שאינסבה התנהל על הארמה הזאת, באזור
קאלונה, לפני כמאה ושלושים שנה. אבל כבר אז ישבו
כ-130 שנה באותו איזור בפנסילווניה, הידוע כארץ
הראשית - כנראה שיבוש של "רייטיש", או "רייטיש",
שכן מוצאה של הבת טרימפטי, ונטימית היא עד היום
תן המאמע לשון חן. לשון הקדש שלהם.

ואין אמריקנים הרוצים באורח שלם ומחולט כל-
כך, ובמשך דורות רבים כל-כך, את כל מה שאמנתו
נוטים לראות כמאפייניה של אמריקה. אין סימן
לאמריקניזציה בחזונו של עמוס טי. מילר, אמריקני
כמעט מאתיסוחמישים שנה.

בתיכונה של מבנה חניקה של המשפחה, איך היא
נצח לתוואים מן המערב התיכון, פתחה לי משפחת
מילר את ביתה. בשיחה המרתקת נכתו גם אחרים
משלושה עשר ילדיהם לכאונני גלחש, שהארבעה עשר
כבר כדרך. הבת הבכורה מנהלת מכולת על אם הדרך,
והו עסק פרטי, ומשמש את תוואים. הגדול בילדים,
שישבו בבירה במהלך השיתוף, הוא בן שמונה עשרה.
הקטן - פחות מכך שנה. כולם קיימו את הכלל, "ילדים
ראוי להם שיראו - אבל לא יישמעו". הגה לא
השמיע.

ובכן, מה שונה כאן
אין חשמל, ואם אין חשמל - אין כל הנעה
חשמלית, לא במשק ולא בבית, לא לבישול ולא
למאר.

ואם אין חשמל - אין טלוויזיה. ואין רדיו. ואם
כבר - גם לא עתונים. חוץ מאשר "עליו הנגועה" -
מיני חוברות צנומות, ירחונים, אם אינני מועת.
זה הדיבר הראשון שהענין צריכה היתה להבהין בו
מרחוק - בכל החוות בסביבה. אין חשמל. אין אנטימט.

אנחנו מסיירים בחווה, ובין השאר בסביבת
הרכב שורה של מרכבות שורות. רבועות,
המשמשות לתובלה, וטוסים. כמה צמדים של
טוסים בלגיים לעבודה וכמה צמדים של
טוסים קלידגליים למרכבות.

ובית עצמו - לא, אין לומר, שיש כאן סימן
כלשהו של רלוות, או מצוקה, או סגנונות. אבל זה
לפני מאה שנים. אולי פחות. רהיטים מעטים, ישנים,
פשוטים. רק "בוטטי" עם מערכת כלים אל אחת
הקירות, ומבנות חפירה ידנית של "וינג", שקורה בל
עשר משכיבה לתפור עליה במהלך השיתוף. אין
תמונות על הקירות (נפשי יוצאת לצלם את סני
האמריקנים לעילא, העיניים הרומנטיות והאפורות,
חוקן העגול, חשה העליונה המגולחת, את האשה
שאחי שלושה עשר ילדים היא צוחה ונאה ורומטית

אנשי "אמיש"
מתעלמים מהמאה
העשרים, למעלה:
מחוך חרש "היגו".
למטה: חוואי שימושי
עומדים מול העולם.

שלוה ודוד וספק אם כבר מלא לה ארבעים, אבל
עמוס מילר מחיך ואומר: כמה שאנה רוצה. רק לא
אחזנו. לנו אסור להצטלם! - ושני הבנים הגדולים,
בן השמונה עשרה ובן השבע עשרה, כן, משהו חנוק
מאד בחזותם.

באייה בתיספר למרזו אני שואל את הבנים,
ועונה האב. יש להם ביתספר משלהם. באיזור כולו
חיות כמאה משפחות. בדרך כלל מרובות ילדים.
לומדים שמונה שנים. המורות הן בוגרות בתיספר
האלה, זה כל השכלתן. בבית הספר גם מתחילים ילדי
ה"אמיש" ללמוד אנגלית.

בינם לבין עצמם אין בני משפחת מילר מרבים
אנגלית, כי אם בלשונם המיוחדת, ענה רומטיזמנית-
שווייצית שהתמלאה בנכים אנגליים. גם נרמני
מתקשה להבינה, וכשהם מדברים - לבקשתנו - לאט,
נזכר אני מה שמעתי פעם מהמחזאי השווייצרי
רירנמאט, שעם אחד מידידי, מוסר יידי, הוא מדבר
שווייצרית והדיר עונה לו ביידיש.

ילדה בת שלוש, השניה מלמטה, מדברת רק
בעגה אבל גם מכירה כבר קצת אנגלית. לא רע, אחרי
מאתים ומישים שנה.

אבל יש להם גם "לשון קודש". ספר התפילות
והדומורים הוא כולו גרמנית של ימי התגבשות הבת
ועקירתה לאמריקה, לפני יותר ממאתים ומישים
שנה, ואותה הם מכינים להודיר ברבקות ובקשנות
(המכונה אולי גם לנו...) מרוד לדור. אין להם כנסיות.
אין להם כמורה. מאה המשפחות של חבל קאלונה
מאורגנות בשבע עדות. כל עדת בוחרת בדועיה
הרוחניים. לתפילה הם מתכנסים אלה בשבעים, כימי
ראשון, בכל פעם בחווה אחת, וחזו האירוע הרוחני
והחבתי (כולל סעודה המרכזי בחידום הנגרים אינם
משרתים בצבא. מסיים הם משלמים. בלית ברירה.
ובמלים פשוטות ובטוהר: הם רבקים בעקרון
היסודי של מיסית הבת - הם עומדים מול העולם. לא
מקבלים אותו, וחזו זה. הם חיים כלי חשמל, כלי
טלוויזיה, כלי קולנוע, כלי המאה העשרים.

צריך רק להוסיף, שמשפחת מילר גמנית עם
"נטורי הקראת" - המסדר הישן של הבת - ובאיזור
ישנו עוד כפלים כמספר הזה מן הפחות מהמרים. עוד
שבע עשרה כנסיות מנוגזות של "המסדר החושי".
אלה האחרונים מרשים לעצמם, למשל, צמיגים לאומני
המרכבות, אפילו מיכון הקלא, הם ושלום, רבים
מהעצדים כבר נוהגים אפילו במכונית.

אין הם מתפרנסים
לעמוס מילר רק מאה אקרים ובהשוואה
ל-1400 של משפחת המינגוויי, משפחת
חוואים, אצלם ביקרתי לא הרחק מחבל
אמיש, הסופרמכונות ומתועשות, ובגלל הקפדה על
מחזוריות, יגדל חרש רק על שליש מן השטח, על
שליש יגדל חציר ועל שליש קיטניות. יגדל חרש
יהיה 3000 כושל ולא 100 אלף, כל זה לשימוש עצמי
לרפת, לרייר החיירים ולטוסים. בשנה ימכור רק כעשר
פרות ולבנות וכ-100 חזירים. זה בערך היקף פעילותן
של כל חוות האמיש באיזור.

אבל הם לא מכרו את עצמם לבנקים. אין להם
משכר. לא רוחני - ולא כספי. הם חיים כמו אבות
אבותיהם. עלישי הספר, כצניעות, כלי חובות, מתוך
אמונה.

ואין בבית יותר מספר אחי. חסן קצר, והעבודה
מרוכזה. הנער נפגש כימי ראשון, בערב, לשידה
בציבור, ואת היוונים - מספרים החורים כפשוטו
באונני ילדים - מסדרים הדורים הם יודעים מה טוב
לילדים. כשיגדלו - יקמו חוות משלהם והחורים
יעברו לבית הקטן מאחור, כמו הדירה של הגברת מילר
היום. ככה זה.

וכשצריך באורח דחוף לטלון - יש טלפון אצל
שכנים שמחוץ לבת. וכשצריך לגסוע רחוק, כגון
להלוות של קרובים ששטה - מתור. הכל עליה הדין.
ריגם של אמריקנים משרשים אלה חללאים מעולים.
היפוכו של אמריקני. נטורי קרקע.

הנהגת מלחמה

אופנה

בייגלה זהב

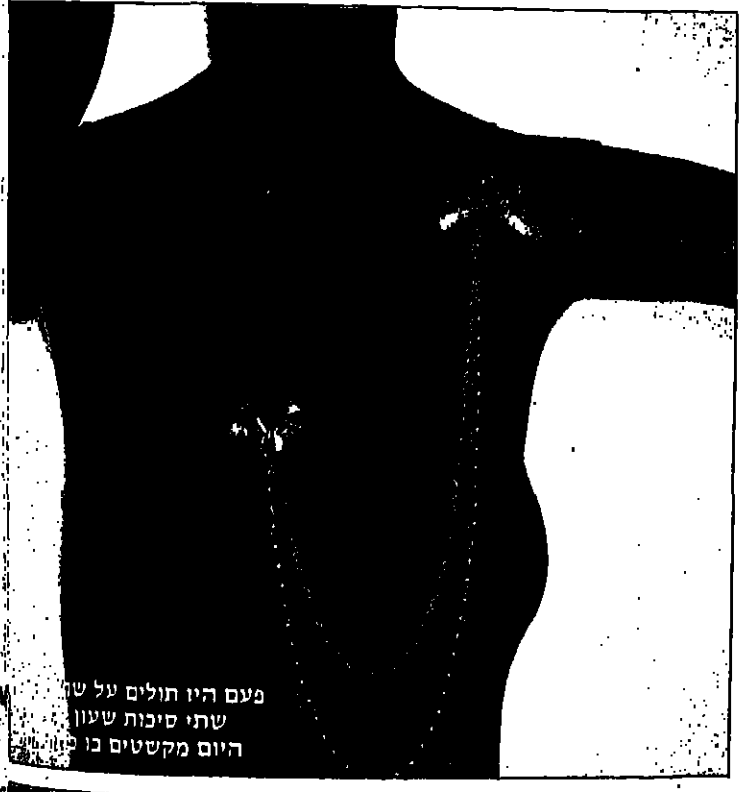
הקישוטים של הבגדים עושים את האופנה. מחרוזות פנינים מפלסטיק, עניבות בד, צמידים מפח, עגילים בגודל של צלחת. הכל הולך. וכמה שיותר צבעוני – יותר טוב. רק חבל שאצלנו, הצעצועים האלה עולים הרבה מעבר לשוויים האמיתיים.

מאת יהודית חנוך

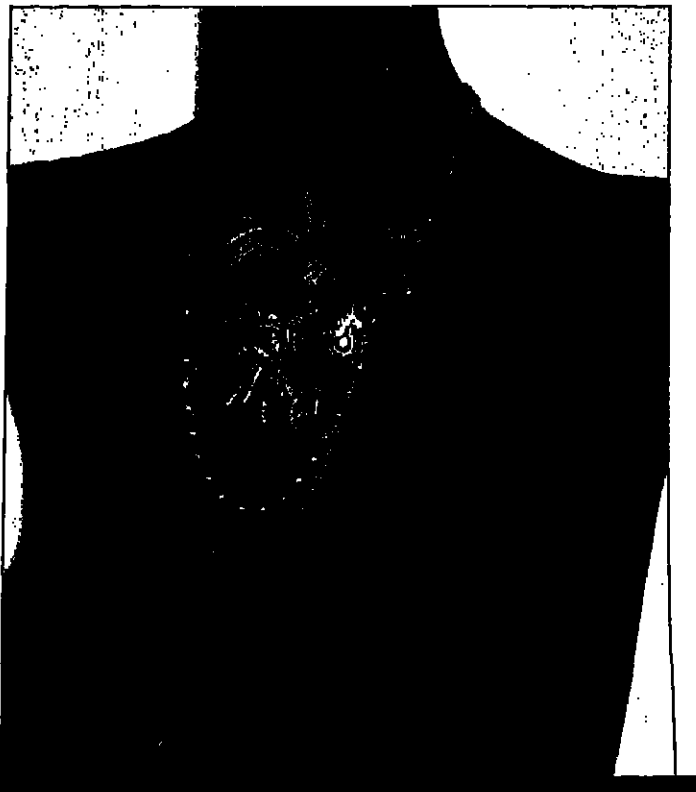
המספר הצרפתי ג'י דהימופאסאן היה היום, ספק אם היה כותב את סיפורו "המחרוזות", על בתי הסובים העניים, ששאלה מהברות העשירה מחרוזות פנינים כדי להרשים את האורחים בנשף משואה, איבדה אותה ועבדה במרד שנים רבות כדי להחזיר את האבירה – שלא ויתרה אלא ויכדי מוצלח לפנינים. העניים של 1986 אפילו לא מתיימרים להיראות כמו אמיתיים. להיט, הם עשויים כך שיראו ממרחק של עשרים מטרים, שהם עשויים מן, פלסטיק, נוצות, זכוכית. אם יש לכם ערימה קטנה של 14 קאראטים מזהב, שתקועות בהם אבנים טובות ומלוששות, אין כל סיבה שלא תמשיכו לענוד אותם, אלא אם כן אתם חושבים שיותר בטוח להחביא אותם ב"פריז", בין העשפות והבשר. אולי מה שהביא לאופנת את מטל העניים המלאכותיים, הוא הסכנה שבוצעה פומבית של ערבים אמיתיים.

"עקאלים" מעומם בארץ ומקישוטים באבנים מבריקות. לשים על הצוואר ועל הראש.

פעם היו חוליים על שתי שתי סיכות שעון היום מקשטים כי

הסיכות תורו מהגלות והן משובצות. ווצות ובעיקר – גדולות.

עניבות וסרטי תחול סביב הצוואר.

בציוריו של מתכת ואבנים נוצצות, מצמידים להם גם נוצות צבעוניות, שיהיה יותר עלי. גם בעגילים, הכלל הוא מה שיותר גדול – יותר טוב. יש עגילים בגודל של צלחות קטנות, ואם תימשך נסיה זו של עגילי-ענק, יהיו לנו בעוד שנתיים תנוכי אגוזים ארוכים כמו לבנות שכטים מטיימס באמריקה. העגילים החדשים הם בכל צורה ומגוון, משכבים בזכוכית, מרוקעים ומרשחים בסגנון פיליגראן, כמו תחרה עדינה, מפת השרשרת, עליה היה תלוי שעור-כיס של סבא, והטבה לקישות, בין שתי סיכות, מצמידים אותה על החזה, סמוך לכף. והקישוטים אינם נגמרים בצד של הראש. הדי הכיחדש שמקטש את פיקי-

העגילים גדולים ובסטייל בארוק, עם קישוטים של טול.

צילום: מיכל דויטמן
צמידים: "ראש אינדיאני"
מחרוזות וסיכות: "רוחל שפהארד"
עגיל, עניבות ועקאלים: "לידרי"

לאכול בחוץ

"המסעדה" - מקום נחמד

מבחר טעמים גם מחמור הדוכן ב"המסעדה" (צילום: שמואל רחמיני)

מחכמים

לא רק לפועלים

מסעדה בית לטעם קיבלו מחכמים לטעם מסעדות. שירות שטוב מתקנת מורכבת, "חלל איכותי" קפה ודודל פופ, שם גולדן, קורט, קובל, גמל והלל לילי חשבו.

מסעדות אלו של מסעדות חסדיות עם אהבה שחלל ידועות ומוכרות. מסעדות אלו הן:

המסעדה החדשה של מסעדות חסדיות, המסעדה החדשה של מסעדות חסדיות, המסעדה החדשה של מסעדות חסדיות, המסעדה החדשה של מסעדות חסדיות.

קנינו בחלל הבית - חלל בלוי, מתוק וצמיג כלשהו, הנושא על עצמו הרע של גלירה עם פירות ואגוזים טוב מאוד. המחיר: 4 שקלים.

אשר לקבל במסעדה זו ארוחה עסיקית - שלוש מנות - במחיר של 9 שקלים וכן מנות מיוחדות ומוקטנות לילדים הנלווים אליה, כמו המבורגר, גרעיניות עם ציטת, או שניצל עם ציטת. כל מנה כזו לקטין - 5 שקלים.

מחשבות 39

קטן סימפאטי, קול סימפאטי, צוח סימפאטי, אוכל לגמרי לא רע עם כמה וכמה מנות שאינן מקבל אותן במסעדות אחרות בארץ הן, מחירים סבירים כהחלט. כל אלה ועוד מצאנו ב"המסעדה" שבבית לטעם נחמד, ויצאנו 132 לפחות בשעות הצהריים ניכר שם סוג מיוחד של סעודים - עובדים בעלי צווארון לבן, שרובם אנשי תכנת העובדים עם מרכאות ובלעדיהם.

המלצרים והמלצריות נראים סטודנטים העושים במסעדה הזו לפרינסטון. הם מלאי נבונות והנחמדות שלהם מוקנה על הערך מקצוענות, המלצריות, ששירותן אותנו הגישה לנו את התפריט, כליווי התגבשות על צורתו הלא-כריזמטי אסטטיקה והכשרה כי תפריט כמו שצריך נמצא עכשיו בתוליד הפקה המבחר שמוסיף תפריט המניח זה הוא מגוון למדי. המון עצמו מוגש בכלים נאים וחדר כרי הקסמה על סדירה נאה ואסתטית. המנות ניתנות ברוחב יד. יש שם בתפריט "מחלקה" הקדישה, המטבח ההולנדי-יש. מינה המזרח הרחוק. אהנו "הלבנ" על המזרח הרחוק, לפי שמות המאכלים יכולנו להסיק כי ההשפעה המכרעת שם היא של המטבח האינדונזי.

פתחנו את הארוחה בפטריות מטוגנות (3,5 שקל) - טעים, מנה גורילה. שותפנו לארוחה קיבל אנדול משרלא בירקות ובבטים - לא היינו חוזרים לשם בשביל המנה הזו. עברנו למנות העיקריות וקיבלנו "סריק" במשך כקר וקדרת גבי גורד. ה"סריק" הוא רצועות בשר בקר (אפשר גם עוף) מטוגנות במחבת סיזו, בחברתם של גבטים, ידקות ואורז מאוחד. למנה

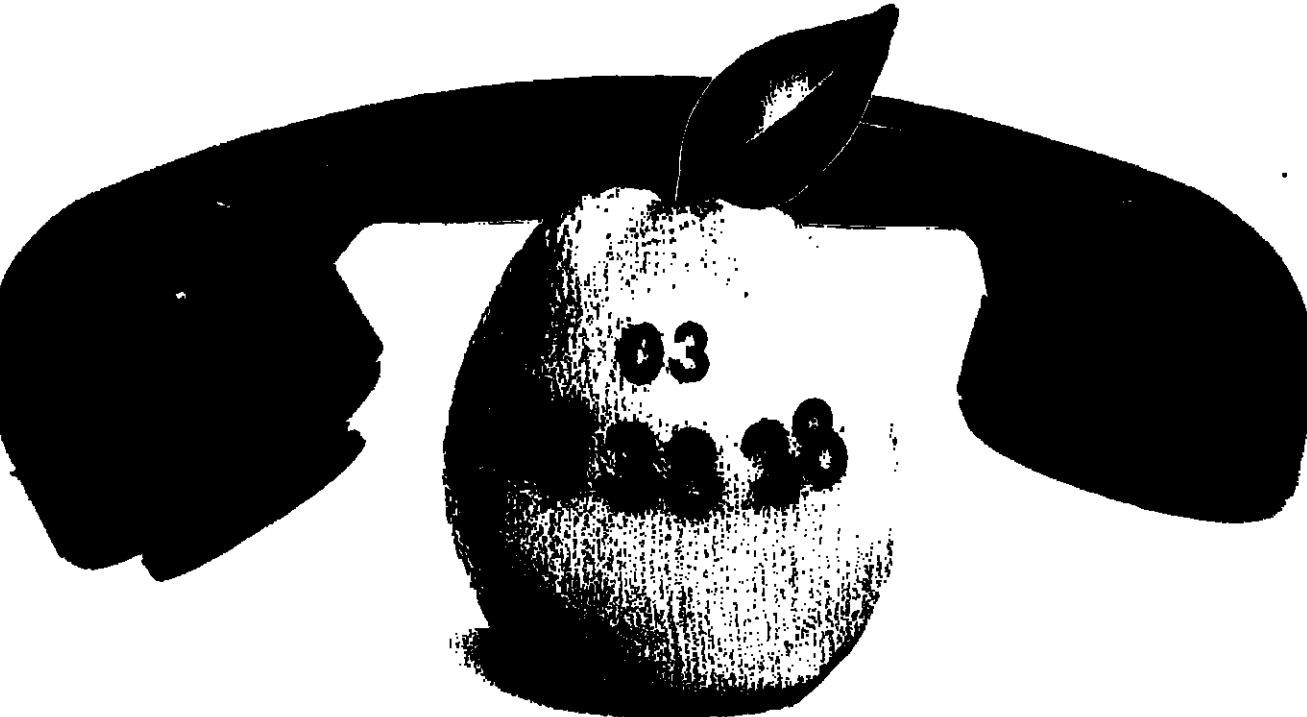
קלאמורי בקינגמון

ה"איימפריה של דגים" - מסעדת דגים יפת מטבח ויפת נוף בבניין המארינה בת"א - קלאמארי בקינגמון. כבר טעמנו קלאמארי ברחבה צורות. כזה טרם בא לפנינו. חתבשיל עשוי מפיסות גוף וראש של חיה ים זו. מבושל בחבילה חומק, יין אדום מתוק, מיץ לימון, קרמל וכמון קימח. את המחבר הזה למד ה"שף" אבי גלומדון מטבח קמריסאי.

המטבח ואיזו לאין ולשבה במסעדה זהו היא מטבחית המיץ הקבועה על הדלפק. אחת מזמין ומקבל מיץ טבעי וטרי של המיץ, אשכוליות או לימון. ראוי שמסעדות אחרות יחזקו בכך את "איימפריה של דגים".

שניצל מטריות

ש"ב, מטבח (בנין קולנוע, צפון בת"א) - שניצל מטריות. המקום, שהוא מאב ומסעדה ממוחל כיום על ידי שלוש נשים, האחת ודיתה בעלת מוצרית ברוטמן, השנייה אשתו של גורד, והשלישית "השניצל" של "המסעדה" למשקל מטרות. מטריות שניצל - במסעדה מאכלים מיוחדים, כמו שניצל מטרות, המסעדה החדשה של מסעדות חסדיות, המסעדה החדשה של מסעדות חסדיות, המסעדה החדשה של מסעדות חסדיות.

חייא תפוז הביתה!

תפוזים דרך הטלפון!

רוצה תפוזי "שמוטי" מובחרים אצלך בבית בלי להתאמץ ובלי לסחוב? חיום אפשר להזמין בטלפון. תקבל תיבה מיוחדת ובה כ-15 ק"ג תפוזי "שמוטי" מאיכות יצוא - עד הבית!

אל תתן כסף - תן צלצול!

כל שעליך לעשות זה לחייג 38-38-03 (אנ) ולציין את שמך, כתובתך ומספר כרטיס האשראי שלך - וזהו! אנו נספק את התפוזים לביתך - והחיוב באמצעות כרטיס האשראי שלך. תוכל גם לשלם למוכיל עם האספקה. כמו כן, תוכל להזמין את התפוזים באמצעות התלוש המצורף.

המחיר רק 19.90 ש"ח

כולל הובלה עד לפתח הבית, ויש לכם תפוזים משלנו!

המפצה באיור גושן דן, תל אביב רבתי - עד הרצליה בצפון ועד רשלי צ'דדום. בקרוב בשאר חלקי הארץ.

חילוד הגדלי

(חמש עמודים 15)

גם בבימוי ועריכה. תקופה קצרה עבר בגלי צה"ל ככתב חדשות. הוא לא התאים לנו ואנחנו לא התאמנו לו. הוא פשוט לא היה בנוי להיות כתב חדשות" מספר אחד ממפקדיו לשעבר. וקצת אירוני שבקירוב יתחיל גרוסמן להתוות את "יומן הבוקר" ברשת ב' והרדיו היה לו לכמע שני המוקדשן לידיד קרוב, ומסר המן צבר לו גרוסמן - אינפלגנטי וחביב בשירות, אחרים מושבעים ב"ערב טוב מירושלים" החדרן ב"ששת", אבל כוכב נוסף בגי גיית או יצחק דוהר לא היה מעולם אולי, גלי משים צבר את הבק הנדול בתוכו כדי לפרוק אותו בכתיבה ביוקסי ריטור. כאן באילו התפרץ הבלי.

ה קה רק לפני חמש שנים, כשהיה בן 27 עם סיום הלימודים באוניברסיטה (ספרות עברית ותאוריה, בהצטיינות). התלמידי שבמסגרת להגיש עבודת סמינריונית - רוצה לכתוב סיפורים אומר גרוסמן במשטות. בעצם רצה תסריט לכתוב. באמת, הוא תמיד אמר שהוא רוצה להיות "סופר" וכבר היה ידוע עיתון לעבודה ב"אלפין". פעם אפילו תפסנו אותו "ע" חס' זו היה בבית טיבו, שם היה אז אולפן שלנו, שנראה כמו תא טלפונים, היה שם מקום לשלושה אנשים בעמידה, אולי. מתאם ראינו אותו יושב על הרצפה בצד וכתב בלאל לוי דל שאל אותו דור, מה אתה עושה והוא ענה כותב ספר. נו, אנחנו כבר צחקנו - התינוק הזה כתוב לנו ספר..."

החללה היה אלה שפורים קצרים. "המורים", יאני ע"הר", ד"ר. אני זוכרת איך הביא לי מהבית בבייבת קטן כזה, קשה, ככתב היה הבלי אפסרי שלי" מספרת דליה טינ, קרואי - ויהייה הנחמה זה היה מרשים. פתאום התגלה לי דור אחר לגמרי. מנחם פרי, שקיבל מונוסמ מקסמה חמה בדואר, לא ידע בכלל כמו מדובר. "וכרטי שהבחרתי קיבל איזה פרס באוניברסיטה (ע"ש הארי הרשון) על סיפור שכתב. יום אחד התפנית לייני בחורם - ותרעשתי. צלצלי לגילי מירסקי ואמרת לי חשמע, אני רשעב שנתגלה כאן מופר' והיא עונה לי "אתה לא מתכוון במקרה

לכתוב". בתום השנה יכול היה להתייצב אצל השב. הראה עם. עיני ערך אהבה" - ספר העוסק בשואה אבל בעצם עוסק בחיים.

וא רצה לכתוב על השואה כבר מזמן, אבל לא היה לו אומץ. כל אדם, שבאמת רוצה להיות בנאדם" צריך, לדעתו, לקמור ולהתמודד בשלב מסוים עם התופעה הזו. "אי אפשר להתעלם ממנה" הוא אומר. גרוסמן ניסה להביא איך הופכים אנשים למאסלות, מה גורם לגנאי הקטן, שבתוך כל אחד מאתנו (והוא קיים שם, לדעתו) להתפרץ הוצפה תעניין לא פשוט: מי שהיה שם יש לו בניה של קרבה רבה מדי לנושא, ומי שלא היה שם - ספק אם הוא יכול להביא" מדרוש בקל חיים פתח איש הזאת עם עובר". גרוסמן החליט לקחת את הסיכון. שום נושא אחר כבר לא עניין אותו.

הספר מתחלק לארבעה פרקים נפרדים הקשורים זה בזה, וכאילו בחתים את אותם הדברים מהווים

"החיים שלי באמת משעממים ומרובעים, אבל מרגע שאני מתיישב ליד השולחן כאילו נסגר איזה מעגל חשמלי. האנטנות פתוחות לקלוט כל מיני שידורים. להיכנס לכל מיני מצבים ודמויות למרות שלא הייתי שם".

דוד גרוסמן באלפין. "שירים ושירונים" דווקא היה לי חבר אחד או שניים בילדות.

המשרדות זלזה, שלא יצאה במעט מהבית ששכנות שער "הסר" וכחבה על תועלתות הכי רחוקים, העלי גם גרוסמן מן השולחן הזה שלו בתלפיות לעולמות נוראים ונפלאים. את "חיוך הגדי" כתב בלי כספר ערבי בגדה מימין, ואת "עין ער" כתב בלי להיות במולדן, במתנה השמרה או בשכונה של נצולי מעממים ומרובעים, אבל מרגע שאני מתיישב ליד השולחן כאילו נסגר איזה מעגל חשמלי... לא הוא לא רוצה לרבר על היצירה במגוונים מיסטיים האנסנות שלו. פתוחות לקלוט כל מיני שידורים, להכנס לכל מיני מצבים ודמויות למרות שלא הייתי שם". כן, גם להרגיש סבל של אחרים. לא חייבים לקבור סבל כדי להביא אותו. זה עניין של רגישות. יש אנשים שסבלו הרבה בחיים ונשארו אנומיים.

הוא חי את הדמויות שלו עד כדי כך שחל השכחתי לחלל מהותו הבית. גם אשתו, מילכי, מסיכולוגית במקצוע, השושפת האשונה שלו, כבר מכירה אותו היטב במספר קצר, שסורסם פעם ב"מערב", תיאור איך אשתו נמנע ממנו לפני שהוא שוקע בכתיבה סיפור חדש, "למרות שאיך תפונה שלך" הוא אומרת לו והוא מבטיח לה, "רק סיפור קצר, ששנה מרובות בזה, לא תראיני", אולי אני מתחיל לטעות שירשתי את מנטל הלהיט, חבל שאותה לא שחב תנפנפתי. אין ספק שמסלמים מחזיר אומר אני המשמחה הצעיר. אבל אם מכירים את ההיסטוריה ולומדים לנווט אותה בתבונה זה מעשיר את החיים ביד בזה בזה נפלא.

זו עם ה"היסטוריות" הוא ערך התקנים "שירים ושירונים" כדי לתאר את מסע של ההסר ברגו שולץ עם רגו הסלמונים למסע המסמל בספר את התעוררות כנגד הממסד וההמוניות שבחיים) הוא תחקיר ממונה במחלקה להואולוגיה, וכדי לתאר את גן החיות של ורשה בילה ימים שלמים עם יומני גן החיות של בירושלים. בארכיון "יד ושם" מצא תיעוד (אמיתי) על גימט, שהתמחה באיתור יתירים על פי הודיע על מי זונת, שנועדו להשבתת הוגע וארי - הכל שולב במימור, ואחרי כבר אינך יודע מה פיר דימינו ומה פיר מיומנו המעות של הנאצים. כדי שבויה כוז תותל אמינה בכל צריך להיות מאד מציאותי" הוא אומר בריקו. חכם שחווה שם והוכרבה מפרטים קטנים. מעיאותים מאד.

העגון הגדול של גרוסמן אל המציאות מתוך כל הסיפורים הוא הוא המשפחה, אשתו ושני הבנים - יותן (5) וארי (8) דרשים. שם, הוא אומר, מבחן האמת של הדיכונים. מכל שכן, עיני, גם לגידול הילדים הוא נמצא גם במסר שכזה. זה המגע הכי חזק עם הדיכונים הוא אומר. בשכונת ליר זה מופיע את כל הישיבה והקלם שלו. מתאם אתה שייך לזמן אחר, תוקע בן חורדי. לילדים שלך". הוא מודה שהוא "באב פולני"

שנערע בין הרצון האריז לגנון על הילדים לבין הרצון להביא אותם לחיים. יש טרומיקס שלם של שניאות שאפשר לעשות" הוא אומר. הוא תפס את זה כרגע מאד מרוא, כאשר בעל ליונתן את העליים והחליף בין ימין ושמאל. "מתאם תפסתי שאני יכול לעלל לו הכל, והוא יחשוב שכך צריך להיות, והרי לא רק נעליים אני יכול להפוך לו, אלא גם את החיים". גם ספר הוא ילד להפוך לו, אלא גם את החיים. ביניהם ועליך קשה לו מאד, הוא מודה, להפוך ממם שכתב. אחרי שנמנית לכתוב - הספר שכב אצלי עד ארבעה חדשים. פשוט לא יכולתי למסור אותו. אבל קרנע ממסר - הוא מתנתק, במעט פונה עורף למח שעשה (הוא כבר לא שלי, זה של כולם) הוא לא קרא מה שכתב, מסר לעיני תמריטים ומוסכמים שעברו על פי ספריו... וסודר את כל הסיטות שלו בחצר שמאחורי הבית. "זהו. כ"ף אירי". את הספר שעשה שמעון דותן על פי "חור הגדי" ודוקא כן ראה, וגם ספר עליו את דיון, אבל נפטרסל בלדיו הוא לא יסע. הוא מסר לנסוע לגרמניה באופן עקיפון. במיקום זה הוא נוסע עקשיו לאמריקה, למסע הרצאות מסעם האכזב.

כשיו מחכים לו הבכורים - ואלה, כמו צוות, באים בצורות: מכתבי קוראים, סלמונים בתצות לילה ממערבים נרגשים ורבה גשם, חגי בית, כתבי יד שנשלחים אליו לעיון, הצעות לכתובת מחות ותרסיים וספרים וטורים בעתות והגשה. "יומן הבוקר". באוניברסיטה כבר מלמדים את הסיפורים שלו, וכשואלים. מה התוכן הסופר - מתחשק לו לעקוב להם. זהו, חברה, הספר עוד בחיים". בשלב הבא ודאי יפגו אליו מאיו מפלגה. גרוסמן: בשום אופן לא. זה כמו לבקש מרג שיתחיל לעקו. את מה שיש לי לומר אני כתוב. נדמה לי שמה שאמנתי על הכיבוש בחיור הגדי שזה מאה צעדים בגלליים של מפתח". ספרו החדש מכה גלים לא פחות שגאל, ולבשגא - תיחקר בשמנים ובכוחות סבל הכיוונים. העתונאים עומדים בהרמן, הטליוויזיה מכנה כתבה, לכאורה היה צריך להיות המאוסר יאבד בלי התביעה הוא מרגיש קצת עצוב, וקצת ריק, כאילו אני לא ממש ח, אלא תם במאד כאר. כשהוא כותב, הוא אומר הוא מרגיש הרבה יותר מאשר. כל אדם המחלה שלו.

ביתוהים אלו שכל לשינה. מוצצים וחיותילים ולקחת את הילד מהגן, בלי רמיות דימיניות שמרחפות בולל הבית. הוא מתחלק עם אשתו בכל העבודות (חוץ מגידור), ומנחה בדיון את התכנית שירים ושירונים", מנוס במקצוענות חביבה בין המורים למוסקה לסלמונים (לעל הקו סימונה מאיפה מרמזת). ככה הורסים רחוקים) מתקסם בשאלות של תלמידים (איך מחליטים שבר בשביר). איך שאלות לא שחב אבוקיד". מה זה איריס? כאילו לא היו ברגו והסרמן המומק מעולם. אני בריני ואני בכתיבה - זה כאילו שני אנשים שונים לחלוטין" הוא מודה.

הוא נבון ריו להודות שהכבד שוכה בו מתניף לו עכשיו הוא משתל, במאמצים רבים, לשמור על ההצלחה במפלס נמוך, שלא תעלה לו ראש. הלחץ אידי. מוכים ממנו והכיוע. האם יצליח להשאיר אותו אנטיגיבור גיגי מחלופיות. תלמידי זה לא גיר יורק" אומרת פרים הרמן "רוד לא יתקלקל כי אין לו מה ללמוד ממקלוקלים". לירושלים בלאו הכי הכל מגיע בחצי שנה אחר, ואני רחוק לגמרי ממוקרי ההתרחשויות". מרגיע גרוסמן (את עצמו). ובכל זאת, ההשוואה היא למאמר, ליגנר גראם. אני מתנה, אבל באמת, בלי הצטנעות מיותרת - קטננה. אני יודע את מכלולתי. הוא לא מתנהה בהם, הוא אומר, אני מתנהה רק בעצמי.

עכשיו תחיה שריפת קטנה ליד הבית, של כל סיטות הספר שהיה, ובעוד כמה זמן יתחיל ודאי את התיורף המתקן מחדש. על מה יכתוב, אחרי שכתב על הדברים הכי בסיסיים של החיים. מה את מרגינת ע"ד עור המון דברים. אל תספירי אותו בשרם ע"ד. אולי יכתוב ספר ילדים, אולי יכתוב על אהבה - מי יודע. העיקר לכתוב, ליצור, למצות את החיים. "מוארים אפר שכל לילה לפני שהוא הולך לישון הוא חושב שמא מת כבר לא יהיה ככה אני רוצה להיות".

טל בשן

כולם היו בני

(חמש עמודים 8)

עבודה עברית. על דרך חינוכו של חור הבא. אנהו מוכרמים להראות לחר הצעיר שחיו של פועל אינם הפקר. שיש ערך לעבודה. אם הייתי רוצה שכני יעבדו כפועל במספנת: בשביל מה בשביל שלא יהיה לו כסחון בחיים. נטביל שפרנסתו חיפגע, כמו שמישהו רוצה עכשיו למנוע בפרנסתו. קודם לנצב שנתהוה דיוס רציני מאד. מה יותר יפה מחר הבוקר, שחולך בדרך. היום אני מסתכל על אבות שהכניסו את בניהם למספנות, וליכי נקיע בתוכי. האב אינו יכול לעזור לבן, והבן אינו יכול לתמוך באב. לאן הגענו.

א תחילת התאבד הוא עוטר כסלע איתו, בליכך בטוח בצדיקת דרכו. סאיאפסר שלא להיסחף אוריו. רק פעם אחת הוא כמעט נשבר. היה זה בהחלה, כאשר המסורה ריכזה מחות גוילים, וצרה על המופלים שזוהכצרו במספנות. "במוליק הרגיש הוא הולך להתפוצץ. זה היה בעיניו הגורא מכל. לשלוח עשרות שוטרים כנגד פועלים הנאבקים על קיומם. זה היה ביון לרמוקריה וביון לנפשיה וביון למססה והשפלה עד עפר של הפועלים. הוא ירבר עם חיים הכרפלה, מוכיר האיגוד המקצועי בהסתדרות, שריבר עם שר המסורה, חיים ברלב, שורה להסיר את המסנות הכבדים של הסוכרים. ומה קרה מישהו החל לנהוג כאלימות. כשהתנהגו מאו שהמסורה עונה איך הם יכלו לעכות את זה, מה, אנחנו חיות צעירי לשים אותנו בכלוב ולהציג עלינו אני מאוסר שנתקבלה התעלה להסיר את הבוין הזה. ואת גם הטיבה שאני כל הוון אובר להחיה בהסתדרות שאני מתנגד לעלות להגנה בירושלים. אני לא רוצה שיביאו שוטרים עם סוסים לשבור עליי. אני עדיף שנגלה אל כל המאבק שלנו מהבית, למפרע, אילו הם ירעסו הצבירי שנעדר יהיה הפן יותר. אנחנו נלחמים על הבית שלנו, ומכמו אנחנו צריכים להלחם. אמרתי לאנשים במספנת: "חשבונו שאתם עכשיו יוצאים לשירות מילואים אחר. גם בלחמה האת צריך להתנהג מהבית. לחץ סק שינה גברים, ולהתכוון להשיג ממוסכת. אין בריה". וסבב הוא עומד, ושוב הוא מרים את קולו, ואפילו אני מוכנה וממונה ללכת אחריי במאבק הצור. הם זכו לנהיגה אפית, הפועלים המתבצרים של מספנת יישראל והם יודעים זאת.

כשען בערב יוצאים לרחוב השומם כל קרית חיים. מולנו הולך אחד מפועלי המספנת, הרוס פסור מחובת הלינה במפעל. כשראו העובדים שהמאבק עשוי להיות ממושך, החליטו לחלק את הכוחות. כל יום יסו במספנת חלק אחד של הפועלים, והיתר זוכים לבלות מספר שעות בביתם. אלה בא למספנת עוזי ברעם צריך להגיע עוד מעט" שואל שמוליק את חברי למאבק, לא לפני שהוא לחץ בחסם את יד, וסופח לו בעדינות על הכתף. עוזי ברעם אתה בטוח ל לאמר שבר יעקובי מגיע עומד, תמה חברי. לא, לא. אני בטוח שזה עוזי. ובאמת, הם צריכים מחסב בראש כדי לזכור את כל מי שמגיע לבקר אותם, להודות עם מאבקם. בצדדי אותו יום הגיעו לשם חבריהם הנכנסת חייקה גרוסמן, רן כהן, יאיר צבן ושבח וייס. הדיסטאל חזרו על עצמו. מתכנסים באחר האולמנים, שומעים הכנסות, יוד עם דברי הודות, קצת מתחככים, ורבה מסכימים. ואחריכך חוזרים חבריהם הנכנסת למקום ממנו באו, ופועלי המספנות מתפזרים בשטח העצום, מאוינים לריוו ומצפים לשוב ולמשלחת נוספת שתואר לבקור.

מוליק מספר על האכזבה העצומה של התיורף המתקן מחדש. ועל הליכוד, ועל האהרה הצעומה שיש רושק כלמי ממים רח"י. אחריכך חזר על דברים אלה עם חברו מישל אלמליה. אני הייתי מרואש תומכים בליכוד במפעל. איך התרצנתי בשבילם בבחירות האחרונות, איך האמנתי בהם. לשלוח חברי כנסת אחד מתם יושב היום על הכסא בגליל. אחי שראיתי את התנהגותו של קרשו ושל מרדכי ואפילו של דוד לוי בכל הפרשה, שלנו, אני

כך חטפנו את המזכ"ל

מישל אלמליה, חבר ועד הפועלים, עשר שנים במספנות, אב לשלושה, הוא המזכ"ל ישראל קיסר. הניסוחים הם שלו, לא שלי. בהתחלה הוא מתוושב ליד בבישנות, לא כלכך בטוח שמה שיש לו למסור אכן מעניין. עם הזמן הוא מתחמט, ואחוזו על המבצע והמוצלח, התכנון המדויק, ועל הוכינעו המושלם. אילוול היו אלה גברים הנלחמים על פרנסתם וכבודם, אפשר היה לחשוב שגודור מה בילדים המושחזקים בצמא. אלא שאין שום דבר משטשע במצבם של האנשים הללו, וזה אלמליה יודע את זה.

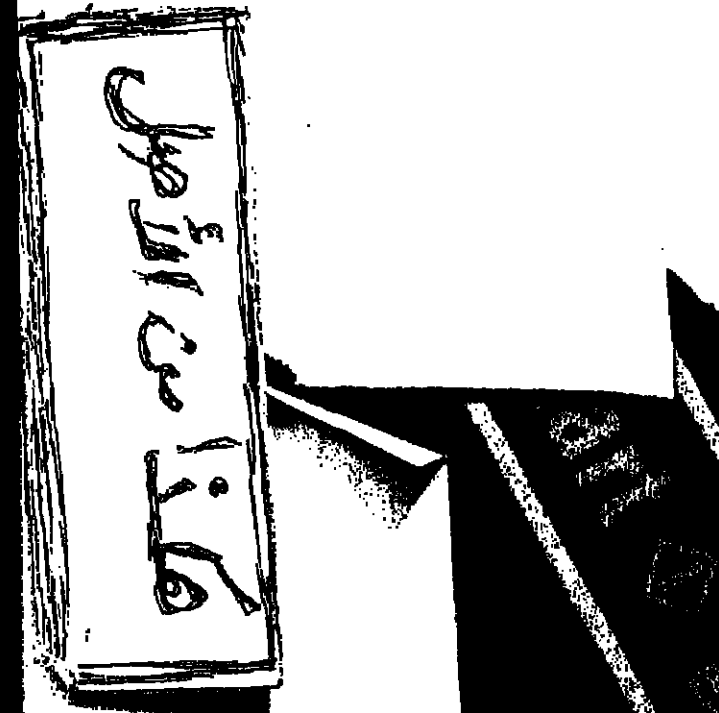
כל המריצה וזכונה לפרטיטוריון, סודיות היתה מילת הקסם. אפילו הפועלים, שוטעו אותו באוטובוס לא ידעו מה עומד להחרש. הם חשבו שזוהנו עולים לירושלים. רק כשהגענו לזולאביב טיפנו להם. בשביל לגנור על סודיות, התמקננו בגורב צדדי, סמוך לבית הוועידה המועל. בדיוק בעשר ורבע, כשידענו שחורדי הועדה המוכות כבר התכנסו בוודי הישיבות, הוחלה הפריצה. התחלנו לשתי קבוצות. קבוצה אחת עלתה במעליה לקומה החמישית, השנייה עלתה לרביעית, ומשם דרך מדרגות סודיות לעבר הקומה החמישית, כל קבוצה היתה מצוידה במכשיר קשר, וכך קיומנו גררו להם קשר. כשנוכנסנו לחדר הישיבות, גררו את קיסר לחדר אחר, הודענו במכשיר קשר לנה שחיה בחוץ, שהמעלה העליונה, הוא הודיע על כך לחדר במספנת, שחיו אמורים, אם הישבע האול, להתחיל לבצע את הפעולה השנייה שתוכננה ולאנו יום - שיט עם ספינה לאורך חופי מפרץ חיפה והנמל שלה. שתי הפעולות בוצעו בצורה יוצאת מהכלל.

מבטיח לך, שאני לא אתן לאף פועל מה להצביע לליכוד. הם אתנו, ועם עוזי הרבה פועלים במקומות אחרים. גמרו. אנחנו התפכחנו לו ואפילו. אולי בשל כך מתקבל מה עוזי ברעם בחום רב. אנחנו אהבנו אותו, אומר פועל מבוגר אפור שמייפתי. זה כבר לא כלכך בשבילי לישון בשק שינה על הוצפה וקרה, הוא מצטרף.

לקראת שעות הערב האחרות מתחילים להתקבץ יותר ויותר אנשים בצדדי הקטן של חורשים. קי מאר בועי, אין את שניים מוט תה חם. כוחם של פועלי מספנות ישראל בזהותם גברים וחצרים ברעם, ויודעים לכלכל את מעשיהם. אבל המחסור בנשים מורגש מסיב. החדר מסתק, אין מי שיגיש משוה לאלול. כאחא זה היה אחרי. שם היו נשים רבות. זו אחת הסיבות שהם נפלו, הצנחו לא נפול, אומר שמוליק. קטטיל מול מתכה. גברים קשוחים, יוצאי תודות קרבות, מול נשים חרותישע וקשישים ששים לא מוכ לשמוע מה יש להם לאמר. אנחנו לא נהיה אחא שניה, פרט שמוליק את אמננו כפי חבריו. לא נהיה, לא נהיה, הם חוזרים אחריי, כמו תפילה שאומרים לפני השינה.

בערב כשער חור שמוליק לביתו. אלה שתרם לישון במפעל מתחילים להתארגן לשינה בגליון. כך מכנים הפועלים את אפי המשרדים של המספנת, בו הם מפלים את לילותיהם. בשער מספר לי השומר, שלפני זמן מה היתה קבוצה של בנות, שבאה להודות איתו. הן גם חסדו מהנערצות, גידעו הזמן אנשים כלם אהבנים אותו. נקשה שגם אלוהים.

יעל מדימלמך

מב חקיקת התרבות של צבא ההגנה לישראל, אף בקיורו, מתחזקת של צה"ל, שלוחה אל כל הפעילות בעבודתו שחנה או בקצות רוממה - גם בין ארון ספרים, אשר לכל שהיא מאמינה כי היא תוכל להשיג את כל מידע מיוחדת. צבא כיום את הכוונה שכל למ אומרת מיוחדת. נאמרו שהיה זה ארון של ספר על מוסר וערכים. יותר ארגו משה ארזי. אך בקריאת המעברת של 1948 כינו אותו "לגי" הגדול ארון מהים. התחברים המעברת לעצם לא היו או ידועים ולכן היה זה ארון עץ אמיתי. מבכר. אף וזכרון טוב, עז היום, את עומם משקלם, משנהם עשאה אותו על גבה.

ויישיניק - חייל שדה. אנשי פלמ"ח התייחסו אליהם, חילת המלחמה, בעליונות מסוימת.

[illegible][illegible]

- כן ולא קיבלתי שכל אני עושה זאת בלי שאף
- חד רואה ויודע. בסופו של דבר אתם לא אוהבים
- שים שמחכות ארונות על הגב.
- אל תגיד "אתם". אני דווקא אוהבתי.
- אז תיראה מה שיצא לנו מזה...

ש לנו, בירידתו החדשה (גוטוב, כת שנתנים
עריץ תחשבת וניראית כחדשה) חרטינה יוקרקה
ואמכט לכן. שום רכב מיוחד. פשוט: ידוק - לבן.
אומרים שאלה הם צבועים מרגיעים. כל פעם
שאנו מגיעים על סדר תצייים שראליים אלה החדר
גל שואלים אותנו ובמקרים זה מה שמכלול וזה

[illegible]

הדרת קורן

ד'גים (19 בפברואר עד 20 במארס)
השבוע מוטב לכם להימנע מוויכוחים אידיאולוגיים.
יש. זה חומץ לעסוק בעניינים ולא להתערב בעניי
יני החולת. אלא אם כן נדרשת עצתכם. חיי החבר
רה טובים עכשיו, וגם בתחום הקאריירה יש
התמחותות.

ס ימני הדרך התפתלו ועצרו אצל אקליפטוס עבות בגוה המערבית של ה גוע עץ ענק, שאחת מזרועותיו כפופה, למים ואילו העץ עצמו מיתמד גבוה מטיל צל כבד על הספסל הקטן, הירוק, החבוני בח צדו צל עץ האלוטותום. בתים שמשמאל

ואז מצאה את התבילה.
מאחורי עץ האקליפטוס נפער חור בגזע הכבד.
מיקי, בשקרנות של ילדים קטנים, כבד ראש, עקפה

★

הוא משחק סימני דרך בקטנה והיה צריך
למכר את הסם. קשה להאמין, ואז צץ בראשו של מנהיג
ההכנפיה רעיון כי אולי מישור גילה את המחבוא בהי

תולדות (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
 השיגו התקדמות בפרייקט יצירתי כלשהו, אך לא
 דאגו לכם לעשות מאמץ מעבר ליכולתכם. עיינו
 רואי יתר עלולה להזות כנייה השבוע, ומוטב לנוח
 יעט, כי היעילות הממוסמת שלכם נוספת את
 גם זמנית.

קָרָב (23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)
יומים אלה מוטב לנהוג בעדינות - אחם ונטיס
היות תקיפים מדי. את תקניות עדיף לבצע עכ-
שיו ולא לדחות. אין זה זמן טוב להתחיל בשימו-
רים בבית, כי קרוב לוודאי שתשנו את דעתכם
אחר מכן.

ד' (22 בדצמבר עד 19 בינואר)
 כ' כי נאמנוכם אינו מוטל בספק, אתם נוטים
 סובב לבקשתו של חבר למתן תלואות, ודאי תי"
 צאו דרך אחת לתראות שאיכפת לכם. מבחינה
 ברתית, אלה ימים קטנים, בעלי נזקות מעור"
 ות.

בבית המדרש הגדול הישן את עקבות מחספי
סמים הם פשוט לצלול לכל סוגי סמים. מחספי
לשון קצרה ובבתי מנומסן להחזיר סכרי להחזיר
הם החברים והבני הבית אחת פיקוח את ריי
הרסנים, וילורמן מהל מהל שחור של ביקור
הביקור נראו סחמים. כאלו גורמים מהיו הש
וגנה. היקוסטור עור, עור, צלל ברלת של
ממפחות הילדים. שאל אם ציר תלן מסה.
החריכ, כאשר נכנס לבית שאל במסעות, ובקיצור
החריכ, בנינו הילדים של האינסטרומים. איפה הד
לה שחילל מצא?

[illegible]

כמו על-פי חוק, מסעו הישר אל חדרה של מיקה.
ר שחלויים על קירותיו ציורי ילדים, פינת כוכות
רוח ראש, שולחן צבעוני, שולחן חמדה רחב ועליו

יילו ים לה כוח לבצע רק את הסיגורה בלבד. פתחה
הסידר עצמה את הגולש. עיוותה את פניה. שכחה
מים את הפלפל המעניק לגולש את טעמו המיוחד.
בזע צחקה על עצמה שעכשיו ים לה זמן וחיק רגיש
שם בטעם התפל של הגולש, אבל כדרכה, נצמחה
התנועות הרגשיות שלחה יד ראו לקחת את הפלי
אז עמדה בהחלטה דתם כדור כדור אומנותי.

ביקשה להיות מנומכת. להציע לבריונים קפה וגנה. אבל הברנדס הגס דחה אותה, ויחרה כמטבת, ים את מכסה של סיד הגולש, תקע בו מולג כאילו נמצא בכיתו שלו, טעם, עיווה את מניו. שמת מרי טפלל, גברת, אמר, מטית את המכסה חזרה קטנו ואחר־כך אמר בקול גס להברנד: בוא, אין לנו זמן.

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1025-1030.

كتاب من الأصول

**על כל קצה
מעמידים לוחקלים**

המפעל:
פ"ת ק. אריה.
העמל' 54

שי ווקמו
לכל קוניה

735125 67, 63
21 9 ער 5
ביום יום ג'
ע

המנוחה מימין לשמאלו: חנוכה עמית, חבנים: מוטי, צחי ואברתם, הסבא: מתתיהו

[illegible][illegible][illegible]

ברוך אתה יהוה

פ"ת טל: 9230138

هذا من اجل